

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר, כולל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש, בקף יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר, בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש, ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר, "ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו פוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת משפטים

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמים

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש שבט שנת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב משפטים לביש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תוכן הענינים

ג	נשמה זאת עושקים עוד פעם כי ידוע שתחמיץ	ה	כל יהודי שנימול כדון הוא בן חורין בשנה השביעית
יד	רק על ידי העושק נעשית נשמה ששייכת להקליפה	ה	בשמיטה יש גם מנוחת הרוח והגוף
	ה' פודה אותה נשמה על ידי שסובלת יסורים ביד הליל"ת ואחר	ה	עבד יש עליו עול רבו
יד	כך מגביהה	ה	האדם מקבל עליו עול מלכות שמים וכך הוא יכול לעבוד את
יד	אין נמסרת לאומות העולם רק לתינוקות בני ישראל	ה	ה' כראוי
יד	בהשגחת ה' נעשה ואין כלל כח לס"א לשלוט	ה	עבד פטור מקריאת שמע
יד	בסוף יוצאת לחרות וה' פורש עליה לבוש כבודו	ו	כשיוצא לחרות מקבל עליו עול מלכות שמים וצריך לקיים את
יד	עוד קודם בריאת העולם צייר ה' את כל הנשמות לפניו וראה	ו	כל המצוות
טו	התנהגות כולם	ו	עבד שאינו רוצה לצאת אינו רוצה לקבל עליו עול מלכותו וזהו
טו	הנשמה מפחדת, ויורדת לעולם הזה בעל כרחא	ו	פגם שלו
טו	התורה מזהרת שישמרו על הנשמה	ו	הוא פגם במלכות שבה תלוי השמיעה לכן תיפגם שמייעתו
טו	ה' מבקש שהאדם יראה שהנשמה תחזור נקיה	ז	סודות הגלגול
טו	נשמה זכאית תהיה מזומנת לעתיד ליכנס בתוך אותו	ז	אלה הם סדרי העונשים של גלגול לנשמות
טו	הגוף	ז	יש כמה אופנים שנשמתו של אדם מתחייבת בגלגול
טז	נשמה שאינה זכאית, הגוף נאבד לגמרי	ז	נשמה של זיווג בימי החול צריכה לתקן פגמיה על ידי יסורים
טז	האדם יחזור בתשובה ואז יפדה את הנשמה	ז	וכדומה
טז	כמה טוב לנשמה שלא חטאה אוי לנשמה שחטאה	ז	נשמה של זיווג בשבת מתקנת פגמיה על ידי תורה ומצוות
יז	ה' משתבח כל יום באדם ששומר עצמו מחטא	ז	איש שעובד את ה' בעולם זוכה להתדבק בו "צוות דז"א"
יז	ה' מנשק לנשמה טהורה כמו שאב מנשק בתו	ז	אם אינו עבד ה' יהיה נמכר לאדם אחר שעובד את ה' ואח"כ
יז	במועדים ושבתות ה' משתעשע עם רוחות הצדיקים	ז	נמסר למלכות
יח	הנשמה מקבלת לעולם את שפע הג' דברים	ז	אם לא רצה לצאת לחפשי אז יורד יותר ונמסר לס"א ולכן
יח	"שארה" הוא מזון הנשמה	ח	רוצעים באזנו
יח	ה' פורש על הנשמה לבושו לשמרה מהחיצונים	ח	ביובל יוצא מרשות הסי"א ונכנס שוב לבחינת המלכות
יח	עונתה היא שפע מעולם הבינה	ח	ואם לא הוליד, אחר כך מתגלגל ביסורים עד שימצא גואל
יח	שלש דברים הללו רק לנשמה צדקת	ח	מי שעסק בפריה ורביה ולא עלה בידו יתגלגל עוד פעם
יח	על ידי מעשים טובים זוכים בשנת י"ג לנפש ובשנת כ'	ח	ויזכה
יח	לרוח	ח	מי שלא עסק בפריה ורביה יתכן שהמלכות תחזירנו בגלגול
יח	אם הילד משבר את כח הסי"א נותן ה' מתנות לנשמתו שתינתן	ט	ויהיה לו בנים מגרושה
יט	לו בשנת י"ג	ט	אין דבר בעולם שעומד בפני התשובה
יט	נשמה יתירה ביום השבת	ט	במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים
יט	נשמות הגרים זוכים לחזור אל מקורם על ידי שנשמות ישראל	ט	לעמוד
יט	מתלבשות בהם	ט	היה אפשר להם להוליד והם לא רצו יתגלגלו ולא יזדווגו עוד
כ	נשמה שמתגלגלת לוקחת נשמה של גר	ט	יחד
כ	יש הרבה סודות בעניני הגלגולים	ט	אין בירשותו של אדם לישא את מי שרוצה
כ	הנשמה באה מלמעלה	י	הקדים בתפילה ולקח אשה שאינו שלו אין הבנים שלו
כא	הנשמה מתלבשת ברוחה וברוח של הגר בירידתה לעולם	י	כיון שלא רצה להוליד מיעט את הבנים ועקר אותם מן אילן
כא	הזה	י	הנשמות
כא	המת בלא בנים תיקונו על ידי הגואל שמוליד בנים ורוחו נכנס	י	לפיכך כדי שיהיה לו בנים צריך להתגלגל פעם שלישית
כא	באותו בן	יא	ה' ממית איש שנשא אשה ששייכת מדינא לאחא, כשהגיע זמנו
כא	בן היבמה יש שני רוחות רוח אביו ועוד הרוח שהשאר אביו	יא	לישא אותה
כא	בהיבמה	יא	בתפילה ותחנונים מועיל שלא ימות
כג	יש כמה מיני אנשים שלא יקומו בתחיית המתים	יא	ה' מקבל השב בתשובה
כג	המת בלא בנים יקום בתחיית המתים	יא	עונשו שהוא נכנס לרשות הסי"מ וסובל צער
כד	כל דבר בעולם עושה ה' מזה דברים	יא	כשמגיע היובל מכניסים אותו לצרור החיים
כד	בת זוגו נעשית אימו	יב	בגאולה העתידה לא יצאו בחיפזון כמו בגאולת מצרים
כד	ברחמים אפשר לקבל אשה ששייכת לאחר	יב	נפש ורוח ונשמה של אדם לפי מדרגתו
כד	מה נעשה עם רוחו של אדם שמת והניח בנים	יב	נשמה שהיא בת מלך לא תתגלגל בגוף של הסי"א וגם לא
כד	הרוח של בעלה שמת עם רוח בעלה החי אין מתיישבים	יג	תחטא בגלגולה
כד	יחד	יג	מאזני צדק ומרמה למעלה
כה	אחד משני הרוחות מנצח לבסוף	יג	צד הרע עושק נשמות מהצד הטוב
כה	אם גבר רוח הראשון לא ישא אותה איש יותר	יג	נשמה זאת שנעשקה לא תתגלגל באומות העולם
כה		יג	עושקים אותם עוד פעם כשהם תינוקות

הרואה צדיקים כאילו רואה פני השכינה לה
 צריך ללכת לצדיקים ללמוד מהם לה
 שלא לערב הקדושה בהקליפה לו
 גם הקדושה וגם הטומאה תלויים בשכינה לו
 ישראל מביאים ביכורים ועל ידי זה לא נמסרים לצד
 הטומאה לו
 האוכל בשר בחלב גורם לעורר את כח הטומאה לו
 ה' אמר כן בשביל להתפייס עם ישראל שהם יאמרו שרוצים את
 ה' ולא מלאך לו
 לדעת ר' שמעון הכוונה על השכינה לו
 כאן קיימו מצוות פרייה לח
 רמז לשכינה הקדושה לח
 משה קישר את ישראל עם השכינה ואת שניהם בז"א לח
 משה וישראל זכו לדברים הרבה שלא היו זוכים בהם עד
 עכשיו לח
 אסור להסתכל בקשת ובידי הכהנים בשעה שנושאים
 כפיהם לט
 אסור להסתכל בקשת שלמעלה ובקשת שלמטה לט
 בני ישראל ראו את הארת השכינה לט
 תחת רגלי השכינה היתה לבנה שנעשתה מילד שהכניסו
 ללבנה לט
 הארת היסוד שממנו נמשך הארה לע"ב מלאכים הסובבים את
 המלכות מ
 חטאם שאכלו ושתו מא
 הלוחות היו כתובים מאש שחורה על גבי אש לבנה
 והאותיות היו נראות משני ^{הפדדים} מא
 אש שחורה ואש לבנה נגד חסד וגבורה מא
 ענין הריון התורה והמצוה מב
 תורה שבעל פה קיימת על תורה שבכתב מב
 משה היה יותר גבוה מכל נביאי האמת מב
 הנביאים היו נכנסים בתוך ענן וכך עלו לה' מב
 הנשמות כשעולות למלכות נהנות שם מאור ז"א מג
 נותנים לצדיקים בעולם הבא חלוקא דרבנן כדי שיוכלו ליהנות
 מהאור מג
 במלכות יש מושב ג' דיינים חסד גבורה, ותפארת שהוא
 המכריע, ונקרא דיין אמת מג
 מפרט הדינים מג
 לעתיד ידונו את הס"מ ובת זוגו על כל הדברים מד
 נזק צער ריפוי שבת בושת שיהיו צריכים לשלם לבני
 ישראל מד
 הגזלות שגזלה הס"א מד
 הס"מ צריך לשלם נזק של קרן שן ורגל מד
 בור זו ליליית מד
 הבער ואדם המזיק מד
 ה' ישלם לס"מ שביגנו יצאו ישראל אל הגלות מה
 שכר הדין אמת ועונשו להיפך מה
 שלא להטות דין מה
 ישראל יהיו ראשית תבואת ה' מה
 בזכות שישראל עוסקים בתורה יורד שפע מזון לעולם מו
 בזכות הצדיקים יצאו ישראל מהגלות מו

הנושא אלמנה כמו שנכנס לאניה בים בשעת סערה ללא
 משוטות כה
 אם הרוח השני גובר הרוח הראשון הולך לו כה
 הולך ומתגלה לאנשים ומודיע להם דברים כה
 אחר כן הולך לגן עדן יחד עם הרוח כה
 המתים הבאים אל החיים כשמתפללים על קברם באים עם זה
 הרוח כה
 אם האשה לא היתה נישאת לא היה בעלה מתייגע כל כך כה
 סיבה שנישאת האשה לשני כי השני הוא בן זוגה כו
 אפילו שהשני הוא בן זוגה ממש אין האלמנה מחויבת להינשא
 לו כו
 אלמנה שלא נישאת לאחר מיתתה מתחברת עם בעלה על ידי
 הרוח כו
 אלו שלא רצו להוליד ולכן הם מתגלגלים נושאים גרושות כו
 מי שמגרש אשתו ראשונה אפילו מזבח מוריד עליו דמעות כז
 כיון דהיתה לאיש אחר וירדה ממדרגתה לא טוב שבעלה
 הראשון גם ירד כז
 אם נישאת הגרושה לאחר אסורה לבעלה אבל לאחר
 מותרת כז
 איש שיש לו בנים דבר רע לו שישא גרושה כח
 המכשפות הם בעיקר נשים כט
 ישראל פסקה זוהמתן כט
 בנשים לא פסקה לגמרי ועוד שחזרו לזוהמתן במעשה
 העגל כט
 אשה בימי טומאתה צריך להזהר ממנה כט
 בעופות שורה גם כן כח הנחש ויש שם כישוף כט
 למה בא רעב ופוגע בעניים בשעה שהעשירים עברו את
 העברות ל
 ה' עושה טוב לרשעים בשביל לאבדם ל
 כשהעניים צועקים ה' מתבונן ברשעים שבשבלים בא הרעה ל
 בבחינת יסוד ומלכות נקרא קדוש ולמעלה בחכמה וכו' נקרא
 קדוש ל
 טרפה אסור לבני ישראל לא
 טעם איסור אכילת נבלה הוא יותר מטרפה, כיון שנתבלה על
 ידי ישראל לא
 ישראל נקראים אנשי קדש אנשי הבינה הנקראת קדש לא
 ישראל הם בני אבא ואמא והם נקראים אחים להקדוש ברוך
 הוא לב
 אסור לבייש בן ישראל לב
 תקיימו מצוותי שלא יאונה לכם כל רע לב
 אל תגרמו שתגלו לבין האומות לב
 ה' מזהיר את ישראל לטובתם לב
 העוסק בתורה כאילו עוסק בהקדוש ברוך הוא עצמו לב
 אסור לקרוא בספרים של חכמות חיצוניות לג
 במועדים תלוי האמונה לג
 מצות ראייה כדי לקבל שפע לג
 בזכות מצות מילה עקר ה' גוים מנחלתם ונתן לישראל לג
 ה' משתבח עם שומרי הברית לד
 ג' רגלים נגד האבות שקיבלו עליהם הברית לד
 אין לזקוף האצבעות בחינם אלא בברכה ותפילה לד

❄ פרשת משפטים ❄

זוהר חלק ג' פרשת בהר דף קח ע"א

כל יהודי שנימול כדין הוא בן חורין בשנה השביעית

"וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִּׂים לַפְּנֵיהֶם, כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עֲבָדֶי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וְגו'", אמר רבי אלעזר, כל בן ישראל שנימול ויש בו רושם הקודש, יש לו מנוחה בשמטה, שהרי שלו היא שמטה ההיא לנוח ב[ו]א, וזה נקרא שבת הארץ, ודאי יש בה חירות.

בשמיטה יש גם מנוחת הרוח והגוף

ויש בה מנוחה, כמו שהשבת היא מנוחת הכל, כן גם שמטה היא מנוחת הכל, הוא מנוחת הרוח והגוף.

עבד יש עליו עול רבו

ובאותה מנוחת הארץ צריכים העבדים לנוח, ולפיכך **"וּבְשִׁבְעַת יָצָא לַחֲפָשֵׁי חֲנָם"**, מהו **"חֲנָם"**, אפשר תאמר שאינו נותן לאדונו כלום^[1], אלא זה סוד, וכך למדנו, כתוב: **"זְכַרְנוּ אֶת הַדָּגָה אֲשֶׁר נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חֲנָם"** (במדבר יא, ה), **"חֲנָם"** בלא ברכה, שלא היה עלינו במצרים העול שלמעלה.

האדם מקבל עליו עול מלכות שמים וכך הוא יכול לעבוד את ה' כראוי

ובא וראה, שעבדים פטורים מעול מלכות שלמעלה, ועל כן פטורים מן המצות, מהו עול מלכות שמים, היינו כשור הזה שנותנים עליו עול מתחלה, בשביל להוציא ממנו טובה לעולם, ואם אינו מקבל עליו עול ההוא, אינו עושה כלום, כן גם נצרך לו לאדם שיקבל עליו עול בתחלה, ואחר כך יעבוד בו בכל מה שנצרך, ואם אינו מקבל עליו עול הזה בתחלה, אינו יכול לעבד.

זיו הזוהר

הזהר, שבשמיטת הארץ גם העבד ינוח ויצא לחפשי חנם, לא לגמרי להשתחרר, אלא כדי שיקבל עליו עול מלכות שמים בשנה הקדושה הזאת, על ידי מנוחתו מן העבדות, ובאופן שאחר כך ישלים עבודתו לשש שנים כמו שנמכר. **ג.** בלשון בתמיה.

א. מפשטות דברי הזוהר כאן נראה שסובר, שעבד עברי יוצא לחפשי בהגיע שמיטת הארץ בתוך השש שלו, כאמור לקמן, ובההוא נייחא דארעא אצטריכו עבדין נייחא, אבל דעת הפוסקים, שאינו יוצא לחירות בשמיטת הארץ, אלא בשנה השביעית לעבודתו, כיון שנמכר על שש שנים, ואולי כוונת

עבד פטור מקריאת שמע

ועול הזה אינו שורה במי שהוא אסיר באחר, ועל כן עבדים פטורים מעול מלכות שמים, ואם מעול הזה פטורים, מכל שאר פטורים, שהרי השאר אין שורה על האדם, עד שימצא אצלו עול הזה.

כשיוצא לחרות מקבל עליו עול מלכות שמים וצריך לקיים את כל המצוות ולפיכך היו ישראל אוכלים במצרים חנם, ואף כאן **"יֵצֵא לַחֲפְשֵׁי חָנָם"**, שהרי הוא עבד, וכל מה שהוא עושה חנם הוא, בלי עול מלכות שמים, ואף על פי שחנם היו מעשיו, יצא לחפשי ותהיה לו מנוחה.

ולאחר שהוא חפשי ונמצאת בו מנוחה, נותנים עליו עול מן המקום שהוא שהוציא אותו לחפשי.

עבד שאינו רוצה לצאת אינו רוצה לקבל עליו עול מלכותו וזהו פגם שלו

ואם זה העבד מסרב לצאת לחירות, כמו שכתוב: **"וְאִם אָמַר יֹאמַר הָעֶבֶד אֶהְבֵּתִי אֶת אֲדֹנָי וגו'"**, הרי זה בודאי פוגם למקום הזה, שעזב עול מלכות שלמעלה, וקבל עליו עול אדונו, ולכך מה כתוב: **"וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוּ אֶל הַדֵּלֶת וגו'"**, **"אֶל הָאֱלֹהִים"** סתם, היינו אצל המקום שהוא שפגמו^[1], שהוא גם כן נקרא אלהים.

ולאיזה מקום יקרב אצלו, **"אֶל הַדֵּלֶת אוֹ אֶל הַמְּזוּזָה"**, לפי שזה המקום הוא הפתח שלמעלה^[1], ונקרא מזוזה, וזה נתבאר.

וכיון שהוא נתכוין לפגום למקום הזה, פגם שהוא נשאר בו בגופו, זהו שכתוב: **"וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת אָזְנוֹ בַּמֶּרְצַע וַעֲבָדוֹ לְעַלְמִם"**, יהיה עבד תחת רגלי אדונו, עד שנת היובל.

הוא פגם במלכות שבה תלוי השמיעה לכן תיפגם שמיעתו

"אֶת אָזְנוֹ" למה, זה נתבאר, אבל השמיעה בה השמטה תולה^[1], ומפני שהוא פגם שמיעה זו, תפגם שמיעה שלו, וישאר הפגם בו, ולא ישאר הוא עבד לאדונו, עד שיתקרב למקום שהוא שפגם, ויהיה נפגם הוא לפניו, וישאר בו פגם ההוא, ולפיכך **"וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹהִים"** סתם, כמו שנתבאר.

זיו הזוהר

בהאי מוסב על השמיעה, היינו שהשמטה תולה בזו השמיעה, וכונתו שהשמטה היינו חירות, ומקור החירות ידוע שהוא הבינה שנקרא יובל, וזה העבד שפגם במדת המלכות בעבור עבודתו, פגם שלו מגיע גם למקור השמיעה, שהוא היובל, לכן תרצע אזנו, ויפגום כלי השמיעה שלו, אצל הדלת ויעבד עד היובל.

ג. סתם אלהים היינו מדת המלכות, והוא פגם שם במה שלא רצה לקבל עליו עול מלכות שמים, בשנה הקדושה הזאת. ד. **"זֶה הַשְּׁעָר לַה"** (תהלים קיח, ט) כידוע, תרע"א בגימטריא אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד, וכן מזוזה"א בגימטריא אדני. ה. הנה ידוע שהשמיעה היא בבינה, ושמטה מרמז על מלכות, לכן כך יפורש, שהשמיעה בהאי שמיעה תליא.

סודות הגלגול

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף צד ע"א

אלה הם סדרי העונשים של גלגול לנשמות

פתח רבי שמעון ואמר, "וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִׂים לִפְנֵיהֶם", תרגומו ואלין דיניא די תסדר קדמיהון, אלה הם סדרי הגלגול, דינים של הנשמות שנידונות כל אחת ואחת לקבל עונשה.

יש כמה אופנים שנשמתו של אדם מתחייבת בגלגול

"כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עֲבָרֵי שְׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד, וּבִשְׁבַעַת יֵצֵא לְחַפְּשֵׁי חָנָם", חברים, הגיע העת לגלות כמה סודות נעלמים בענין גלגול, "כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עֲבָרֵי שְׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד", כאשר הנשמה מתחייבת בגלגול.

נשמה של זיווג בימי החול צריכה לתקן פגמיה על ידי יסורים וכדומה אם היא מצד ההוא של העבד מטטרוין, שהוא כולל ששה צדדים^[1], כתוב בו: "שְׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד", גלגול שלה לא יתחייב אלא שש שנים, עד שמשלמת שש מדרגות מן המקום ההוא שנלקחה משם.

נשמה של זיווג בשבת מתקנת פגמיה על ידי תורה ומצוות

אבל אם הנשמה היא מצד השכינה הקדושה, שהיא שביעית בודאי^[1], מה כתוב: "וּבִשְׁבַעַת יֵצֵא לְחַפְּשֵׁי חָנָם", שהצדיק ודאי אין בו מלאכה, וכיון שאין בו מלאכה אין בו שעבוד, והנשמה הבאה משם נאמר בה: "וּבִשְׁבַעַת יֵצֵא לְחַפְּשֵׁי חָנָם", כי אין בה שעבוד.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קה ע"ב

איש שעובד את ה' בעולם זוכה להתדבק בו' קצוות דז"א

פתח רב ייבא הזקן ואמר, "כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עֲבָרֵי שְׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבִשְׁבַעַת יֵצֵא לְחַפְּשֵׁי חָנָם", בא וראה, כל נשמת זכר עומדת בצורה בעולם של בחינת זכר, וכל נשמת נקבה עומדת בצורה בעולם של בחינת נקבה, ובזמן שהאדם הוא עבד להקדוש ברוך הוא, נדבק בו באותן שש שנים קדמוניות^[1].

אם אינו עבד ה' יהיה נמכר לאדם אחר שעובד את ה' ואחר כך נמסר להמלכות ואם הוא מרחק עצמו מעבודתו^[1], יעקר לו הקדוש ברוך הוא מאותן שש שנים של העולם בחינת זכר, ונמסר לאדם שהוא דבוק בהששה צדדים^[1], שיעבוד לו שש שנים ויעקר מן השש שנים שלמעלה, אחר כך יורד משם ונמסר בהעולם של בחינת נקבה, הוא לא רצה לעמד בבחינת זכר, יורד לעמוד בבחינת נקבה, יבא העולם של בחינת נקבה שהיא שביעית ותקחנו^[1], הרי מכאן ולהלאה הוא עומד בהעולם של בחינת נקבה.

זיו הזוהר

1. היינו שש הספירות שבעולם היצירה. 2. שמקורה ספירה השביעית מדת המלכות של עולם האצילות. 3. היינו שש הספירות, מן חסד עד מלכות, שהן בחינת עלמא דדכורא. 4. פירוש, שלא רצה לקיים מצות פריה ורביה. 5. יהיה נמכר לעבד, לאדם הדבוק בשש ספירות, של עלמא דדכורא. 6. היינו, לאחר שסבל להיות עבד שש שנים, מכפרת עליו השמטה מדת המלכות,

אם לא רצה לצאת לחפשי אז יורד יותר ונמסר לס"א ולכן רוצעים באזנו

ואם אינו רוצה לעמוד בה ובגאולה שלה, יורד למטה ונדבק למטה, ונאחז בצד הטומאה, מכאן ולהלאה לאחר שנעקר מהעולם של בחינת זכר ומהעולם של בחינת נקבה, הרי נאחז באלו העבדים שהם מצד הטומאה, עכשיו כיון שכך הוא, נצרך לפגם, לעשות בו רושם של פגם, שהרי כל פגם מצד הטומאה הוא.

ביובל יוצא מרשות הס"א ונכנס שוב לבחינת המלכות

ומן היובל ולהלאה הוא חוזר לגלגול וישוב לעולם כמקדם, ונדבק בעולם ההוא של בחינת נקבה ולא יותר, אם זוכה עושה תולדות אשר מהעולם של בחינת נקבה כולם, בסוד הכתוב: "בְּתוֹלוֹת אַחֲרֶיהָ רְעוּתֶיהָ מוֹבְאוֹת לָהּ" (תהלים מה, טו), וזכאי הוא כאשר יתקן ויזכה לזה, ואם אינו זוכה אפילו בהגלגול של היובל להעמיד תולדות, הרי הוא כלא היה.

ואם לא הוליד, אחר כך מתגלגל ביסורים עד שימצא גואל

שהרי חזר לזה העולם ולא נשתלם בימיו לישא אשה ולהעמיד תולדות, מה כתוב בו: "אִם בְּגִפּוֹ יָבֵא בְּגִפּוֹ יֵצֵא", אם יחידי יכנס בזה העולם בלי תולדות, שלא רצה מקודם לעסוק בזה, וגם עכשיו הוא יוצא מזה העולם יחידי בלי זרע, הולך הוא כאבן בכף הקלע, עד המקום שהוא שנקרא צור החלמיש, ונכנס שמה, מיד מנשב הרוח של אותו היחיד, שנפרד מן נקבתו והולך שפי^[ג], כמו הנחש שאינו מתחבר עם אחר בדרכו, ומנשב בו, ונדחק מיד לצאת מתוך המקום של צור החלמיש ההוא הוא בגפו, והולך ומשוטט בעולם עד שימצא גואל שעל ידו יוכל לחזור לזה העולם^[ג], וזהו "אִם בְּגִפּוֹ יָבֵא בְּגִפּוֹ יֵצֵא", זה שלא רצה לישא אשה להעמיד לו תולדות.

מי שעסק בפריה ורביה ולא עלה בידו יתגלגל עוד פעם ויזכה

אבל אם בעל אשה הוא, שנשא אשה ועסק להעמיד תולדות ולא עלה בידו, זה אינו נגרש כמו אחר ההוא, לא יבא בגפו ולא יצא בגפו, אלא אם בעל אשה הוא, הקדוש ברוך הוא אינו מקפח שכר כל בריה, אף על פי שלא זכו לבנים, אלא אם זכו לעשות מעשים טובים, מה כתוב: "וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחוֹמֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבָּנִים וּמִבָּנוֹת" (ישעיהו נו, ה), ואם לא, מה כתוב, "וַיֵּצְאֶה אֲשֶׁתוֹ עִמּוֹ", שניהם באים בגלגול, וזוכים להתחבר יחד כמקדם, וזה אינו נושא אשה גרושה, אלא זו שעסק עמה מקדם ולא זכו אז, עתה יזכו ביחד אם יתקנו מעשיהם, ועל זה כתוב: "וַיֵּצְאֶה אֲשֶׁתוֹ עִמּוֹ".

זיו הזוהר
שיצא לחפשי ויעמוד בעלמא דנוקבא. יב. זה שסרס הקדוש ברוך הוא להזכר, וצנן את הנקבה. סמא"ל, שנפרד מנקבתו לילי"ת כידוע, בהסוד יג. זה אחיו, על ידי מצות יבום.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קו ע"א

מי שלא עסק בפריה ורבייה יתכן שהמלכות תחזירנו בגלגול ויהיה לו בנים מגרושה

"אם אֲדַנְיֹו יִתֵּן לוֹ אִשָּׁה וּגוֹ", עתה חוזר הכתוב לענין הראשון, לזה שיצא בגפו בלי נקבה כלל^[1], שיגאלנו מקום ההיא שנקרא שביעית, ושביעית ההוא נקראת אדוניו, אדון כל הארץ הוא, ואם אדוניו זה ירחם עליו, ויחזיר אותו לזה העולם בגפו כמו שהיה, ויתן לו אשה גרושה, שהמזבח הוריד עליה דמעות, ויתחברו יחדו, וילדה לו בנים או בנות, האשה וילדיה תהיה לאדניה כמו שנתבאר^[2].

אין דבר בעולם שעומד בפני התשובה

שהרי אם חזר ותיקן מקום ההוא שפגם בחייו שמקודם, מתקבל לפני המלך הקדוש, לוקח אותו ומתקנו על תקונו אחר כך, וזה נקרא בעל תשובה, שהרי נחל מושבו של מקום הנהר ההוא הנמשך ויוצא^[3], והתקין עצמו מה שהיה בתחלה, כיון שנתתקן וחזר בתשובה, הרי נתעלה על תקונו, שאין דבר בעולם ואין מפתח בעולם שלא ישברנו זה החוזר בתשובה.

במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד

ומהו "והוא יצא בגפו", היינו ככתוב: "על גפי מרמי קרת" (משלי ט, ג), כמו שם שבח והרמה, אף כאן שבח והרמה, להמקום שבעלי תשובה עולים, שאפילו צדיקים גמורים אין יכולים לעמד שם.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קט ע"א

היה אפשר להם להוליד והם לא רצו יתגלגלו ולא יזדווגו עוד יחד

ועוד, "אם בעל אִשָּׁה הוא", אם הוא עמל ולקח אשה ולא רצה להעמיד תולדות, אף על פי שיש לו אשה^[4], או אם היא מיאנה בזה, [ועשה כרצונה] ובא לעולם ההוא בלי תולדות, ולא השגיחו על פועל ידי ריבונם^[5], "וַיִּצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ", הוא חוזר לבוא לזה העולם בגפו של זכר, והיא בנקבה^[6].

אין ברשותו של אדם לישא את מי שרוצה

"וְאִם אֲדַנְיֹו יִתֵּן לוֹ אִשָּׁה", "אֲדַנְיֹו", זה הוא אדון כל הארץ, "יִתֵּן לוֹ אִשָּׁה", מכאן שאין הדבר עומד ברשותו של אדם לקחת אשה, אלא הכל במאזנים לעלות, "יִתֵּן לוֹ אִשָּׁה", שהרי אין הדבר ברשותו הוא, ומי היא האשה, זו שאינה זיווג שלו, ולא נזדמנה אליו, כי הוא היתה מזומנת לאחר, והקדים זה ברחמים ולקח אותה, ונתנה לו זו שאינה ראויה אליו.

זיו הזוהר

"וּלְכַבּוּ יְבִין וְשֵׁב וּרְפָא לוֹ" (ישעיהו ו, י). יז. זה גרע יותר מראשון. יח. שכתוב "לא תהו בראה לשבת יצרה" (ישעיהו מה, יח). יט. פירוש, שהם יבאו בגלגול להיותם בגפו, זה לבדו וזו לבדה, ולא יזדווגו

יד. היינו, שלא נשא אשה כלל. טו. כאן משמע כוונתו שהבנים יהיו שייכים אליו, והוא אביהם יחשב ויתקן הפגם שלו שמקדם. טז. היינו, שיזכה להארה מעולם הבינה, מקור התשובה, ככתוב

הקדים בתפילה ולקח אשה שאינו שלו אין הבנים שלו

שהקדוש ברוך הוא ראה, שאשה הזאת עתידה להעמיד תולדות בעולם, ולפי שזה הקדים ברחמים נתנה לו, ונשא פירות מן הזרע שזרע בגנה שאינה שלו, לפיכך "הָאִשָּׁה וְיִלְדֶיהָ תִּהְיֶה לְאֹדְנֶיהָ וְהוּא יֵצֵא בְגִפּוֹ"^[ב], אוי עני מסכן, כמה הוא עמל לריק, יגע ועמל לעשות פירות בגנה שאין היא שלו, ויצא ריקם.

ואם תשאל מפני מה, אם לפי שזרע בגנה אחרת שאינה שלו, הרי כאן הקדוש ברוך הוא נתן לו אותה הגינה להזריע בה, שהרי הוא מעצמה לא נטלה?

כיון שלא רצה להוליד מיעט את הבנים ועקר אותם מן אילן הנשמות

אלא בא וראה, כל הדברים שהקדוש ברוך הוא עושה, כולם בדין הם, ואין כל דבר על חנם, זה שהקדוש ברוך הוא נתן לו אשה ועשה עמה פירות ותולדות, אין זה כשאר בני גלגול, ואינו דומה מי שעמל בזה העולם להגדיל האילן ולא עלה בידו, למי שלא רצה לעסוק בפריה ורבייה, אלא שהשחית והפיל עלי האילן, וגרע הפירות שלו.

לפיכך כדי שיהיה לו בנים צריך להתגלגל פעם שלישית

זה כיון שריחם עליו הקדוש ברוך הוא ונתן לו אשה ברחמים, גובה הקדוש ברוך הוא את שלו לראשונה, ולוקח לו מה שגרע המעיין ההוא, ולפיכך "הָאִשָּׁה וְיִלְדֶיהָ תִּהְיֶה לְאֹדְנֶיהָ" [ולא לו, והוא יצא בגפו] ואחר כך מוטל עליו שישוב ויעמל בעצמו, להשלים גרעונו.

זיו הזוהר

עוד יחד. כ. פירוש, שאף על פי שהוליד בנים כאלו לא הוליד, ויוכרח לבוא עוד הפעם בגלגול, בגלגול זה, לא יחשבו שלו, אלא הוא יצא בגפו כמבואר הלאה הטעם.

זוהר חלק ב' פרשת יתרו דף קט ע"ב

ה' ממית איש שנשא אשה ששייכת מדינא לאחר, כשהגיע זמנו לישא אותה שהרי הקדוש ברוך הוא דרכו לעשות דין לכל, וכאשר מגיע הזמן של האיש ההוא שימצא ויקח את בת זוגו, מה עושה הקדוש ברוך הוא, ממית לזה, ולקחה האיש שהוא בן זוגה, וזה יוצא מן העולם הזה בגפו יחידי.

בתפילה ותחנונים מועיל שלא ימות

ומהו "וְאִם אָמַר יְאֹמֵר" שני פעמים, אם בעוד שהוא עם אותה האשה, הוא מרבה בתפלה ותחנונים בכל יום לפני המלך הקדוש, וכמו שהיה תחלה ברחמים, כך הוא סופו ברחמים, וזהו "אָמַר יְאֹמֵר", "אָמַר" מתחלה כאשר הקדים ברחמים, "יְאֹמֵר" לבסוף שיתקבל ברחמים.

ה' מקבל השב בתשובה

ומה יאמר, "אֶהְבֶּתִּי אֶת אֲדֹנָי אֶת אֲשֵׁתִּי וְאֶת בְּנֵי לֹא אֵצֵא חֶפְשִׁי", וברוב תפלותיו אוהב אותו הקדוש ברוך הוא, ומתקן מעשיו, ומקבלו הקדוש ברוך הוא על ידי אותה התשובה שלו ועל ידי רבוי תפלותיו.

עונשו שהוא נכנס לרשות הס"מ וסובל צער

מה עושה הקדוש ברוך הוא, מה שהיה מוכן עבורו להחזירו בגלגול, שיסבול עונש בזה העולם על מה שעשה מקדם, אין מחזירים אותו לזה העולם, אלא מקריבים אותו לפני הבית דין של הישיבה שברקיע, ודנים אותו, ומוסרים אותו לבית המלקות, ורושם לו הקדוש ברוך הוא שזה נמסר לבית העונש, ופוגמים לו באזנו להיות תחת ממשלת הערלה, עד זמן ידוע, ואחר כך גואלים אותו.

כשמגיע היובל מכניסים אותו לצרור החיים

ואם בתוך הזמן שנקבע לו כשעשו לו הפגם מגיע היובל, ואפילו אם רק יום אחד ליובל, נחשב לו למציאה כאילו מצא הזמן שלו עד היובל, וכך הוא נענש ולא יותר, משהגיע היובל הוא נגאל, ומכניסים אותו לפנים מהפרוכת[כא].

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף צד ע"ב

בגאולה העתידה לא יצאו בחיפזון כמו בגאולת מצרים

"וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוּ לְאִמָּהּ לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים", "וְכִי יִמְכַר אִישׁ", זה הקדוש ברוך הוא, שנאמר בו: "ה' אִישׁ מִלְחָמָה", "אֶת בְּתוּ", אלו ישראל, שהם מצד הבת יחידה נקראו בתו^[כב], ואפשר תאמר שיצאו כדמיון אלו שהיו מצד העבד שהוא מטטרו"ן, שיצאו במנוסה ממצרים, "לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים", זהו שכתוב: "כִּי לֹא בְחִפְזוֹן תֵּצְאוּ וּבְמִנוּסָה לֹא תֵלְכוּן" (ישעיהו נב, יב).

נפש ורוח ונשמה של אדם לפי מדרגתו

ועוד, "וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוּ לְאִמָּהּ", בא וראה, האדם כשנולד נותנים לו נפש, מצד הבהמות הטהורות הנקראות אופני הקדש, זכה יותר נותנים לו רוח מצד חיות הקדש, זכה יותר נותנים לו נשמה מצד כסא הכבוד, ושלשה אלה הן, אמה עבד ושפחה להבת מלך^[כג].

זכה יותר, נותנים לו נפש בדרך אצילות, מצד הבת יחידה^[כד], והיא נקראת בת מלך, זכה יותר נותנים לו רוח של אצילות מצד התפארת שנקרא עמוד התיכון, ונקרא בן להקדוש ברוך הוא, זהו שכתוב: "בְּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם" (דברים יד, א), זכה יותר, נותנים לו נשמה מצד חכמה ובינה שנקראים אב ואם, זהו שכתוב: "וַיִּפַּח בְּאֶפְרוֹ נְשָׁמַת חַיִּים" (בראשית ב, ז), מהו חיים, אלא הן האותיות יה^[כה], שעליהן נאמר, "כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה יָהּ" (תהלים קנ, ו), ונשתלם באיש הזה השם הוי"ה ברוך הוא.

זכה יותר, נותנים לו שם הוי"ה בשלימות האותיות יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שהוא נקרא אדם בדרך האצילות שלמעלה^[כו], והוא נקרא אדם בדמות ריבונו, ועליו נאמר: "וַיְרֵדוּ בְּדִגְתַּי הַיָּם וּגְוִי" (בראשית א, כח), וזהו הוא ממשלתו בכל הרקיעים, ובכל האופנים והשרפים והחיות, ובכל חילות וגבורות שלמעלה ושלמטה, ולפיכך כאשר האדם זוכה בנפש מצד הבת יחידה, והיא נקראת בת מלך, נאמר בו: "וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוּ לְאִמָּהּ לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים".

נשמה שהיא בת מלך לא תתגלגל בגוף של ה"א וגם לא תחטא בגלגולה

והנשמה שנתחייבה בגלגול, אם היא בתו של הקדוש ברוך הוא, אפשר תאמר שנמסרת בגוף זר^[כז] אשר שם ממשלת היצר הרע, שהוא מצד סמ"ל, חס ושלום, שהרי כתוב: "אֲנִי ה' הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן" (ישעיהו מב, ח), שהוא יצר הרע, וזה הגוף

והזוהר זיו הזוהר

אלפי"ן בגימטריא מ"ה, כמספר אד"ם, דאיהו אורח אצילות, כדאיתא במאמר פתח אליהו, וזה האיש נקרא אדם בשם דיוקנא דמאריה, על שם הכתוב "וַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמִנוּ" (בראשית א, כו), ועל שם הכתוב "וְעַל דְּמוּת הַכֶּסֶף דְּמוּת כְּמַרְאֵה אָדָם עֲלִיו מִלְמַעְלָה" (יחזקאל א, כו). כזו. היינו לגר, או לממזר תלמוד

פרוכת, אפשר מפני שהוא רקיע דק. כב. היינו מצד השכינה הקדושה, שממנה פורחות נשמות ישראל. כג. היינו לנשמה גדולה, שנקראת ברתא דמלכא. כד. בת יחידה, זו מדת המלכות דאצילות. כה. השם י"ה הוא מקור להעולמות אצילות ובריאה, חכמה ובינה, אבא ואמא. כו. שם הוי"ה במילוי

שתשרה בו הבת מלך, אפשר תאמר שנמסרת בכתרים התחתונים שמצד הטומאה, חלילה וחס, עליה נאמר **"וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכַּר לְצַמְתָּת פִּי לִי הָאָרֶץ"** (ויקרא כה, כג).

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף צה ע"ב

מאזני צדק ומרמה למעלה

ועוד, "וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוּוֹ לְאִמָּה", זה הוא סוד עליון יותר מכל, בהעמוד שעומד אצל הגלגלים, תוך אויר המנשב להנשמות, יש גלגל אחד בצד זה, וגלגל אחד בצד השני, בצד זה מאזני צדק, ובצד השני מאזני מרמה, ואלו הגלגלים בל יניחו לעולם, והנשמות עולות ויורדות, נכנסין וחוזרין.

צד הרע עושק נשמות מהצד הטוב

ויש נשמות עשוקות, כאשר שולט אדם באדם, שכתוב: "עַתָּה אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בְּאָדָם לְרַע לוֹ" (קהלת ח, ט), לרע לו בודאי, שזה העולם מתנהג כלו בעץ הדעת טוב ורע, וכאשר מתנהגים בני העולם בדרך הטוב, עומד הגלגל ומכריע לצד הטוב, וכאשר מתנהגים בדרך הרע, מכריע הגלגל לצד הרע, וכל הנשמות הנמצאות בשעה ההיא בהגלגל, צד הרע עושק אותן ונוטלן, אבל לרע לו, כי אלו הנשמות מכניעות לכל אשר ימצאו מצד הרע וישחיתו לו, והסימן לזה, ארון הקודש שנעשק מן הפלשתים ושלט בהם, לרע להם, וכמו כן אלו הנשמות הנעשקות מצד הטומאה הן לרע להם.

ומה נעשה מאותן הנשמות, מובא בספרים הקדמונים, שמהן נמצאים אותן חסידי אומות העולם, וגם ממזרים תלמידי חכמים הקודמים לכהן גדול.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף צו ע"א

נשמה זאת שנעשקה לא תתגלגל באומות העולם

על זה כתוב: "וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוּוֹ", זו הנשמה הבאה בגלגול, בשביל מעשים רעים שבעולם [כח], **"לְאִמָּה"**, היינו לצד הטומאה בגלות רע, על ידי גלגל החוזר שמשם היא נעשקה, כשיגיע העת להוציאה משם, ודאי **"לֹא תִצָּא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים"** [כט].

עושקים אותם עוד פעם כשהם תינוקות

וכל אותן נשמות הנעשקות מי הן, כאן יש סוד, אלו הן נשמות ילדים הקטנים, כאשר הם עוד יונקים מן הכח של אמם, והקדוש ברוך הוא רואה שאם יתקיימו בעולם יבאשו רוחם, ויחמצו כחומץ זה, לוקט אותם בקטנותם בעוד שנותנים ריח טוב, מה עושה, מניחם להעשק ביד האמה ההיא, וזו היא לילי"ת, שלפי שנתנו ברשותה, משמחת בתינוק הזה, ועשקתו, ומוציאתו מן העולם, כאשר הוא עוד יונק מן הכח של אמו.

נשמה זאת עושקים עוד פעם כי ידוע שתחמיץ

ואפשר תאמר, שאלו הנשמות יעשו טוב בעולם, לא כן, שכתוב: "אִם רָעָה בְּעֵינַי אֲדַנְיָהּ", שרואה שיחמיץ זה האיש בנשמה זו לאחר זמן, אם יתקיים בה [ל], זו נעשקת,

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף צו ע"א. ל. בעבור שהריחה ריח הרע והטמא של מעשה רוב העולם. כט. אלא בנצחון שהכניע הסטרא אחרא, בעת היותר נעשקת אצלה. חכס. כח. ולא מצד מעשיה, אלא שסובלת עבור להס"א. ל. בעבור שהריחה ריח הרע והטמא של מעשה רוב העולם. כט. אלא בנצחון שהכניע הסטרא אחרא, בעת היותר נעשקת אצלה.

ואחרת לא נעשקת, ועל אלה כתוב: **"וְאָרְאָה אֶת כָּל הָעֹשִׂים וְגו'"** (קהלת ד, א), וזהו **"אם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנָיָה"**.

רק על ידי העושק נעשית נשמה ששייכת להקליפה

"אֲשֶׁר לֹא יַעֲדָה", לא באל"ף כתוב, ואפשר תאמר שהזמינה הקדוש ברוך הוא להיות בצד הטומאה מן היום שנבראת, לא, אלא עתה בהחזרת הגלגל לו יעדה בוא"ו, מה שלא היה מקודם לזה.

ה' פודה אותה נשמה על ידי שסובלת יסורים ביד הלילי"ת ואחר כך מגביהה

"וְהִפְדָּה", מהו והפדה, הקדוש ברוך הוא יפדה לה בזמן שהיא תעלה ריח טוב טרם שתחמיץ, והוא יעלה אותה לשמי מרום בישיבה שלו.

אין נמסרת לאומות העולם רק לתינוקות בני ישראל

ואפשר תאמר שבעבור שנעשקה לצד הטומאה, יתננה הקדוש ברוך הוא לחסידי אומות העולם, או לממזר תלמיד חכם^[לא], בא הכתוב ומוכיח **"לְעַם נִכְרִי לֹא יִמְשַׁל לְמִכְרָה"** ודאי, **"בְּבִגְדוֹ בָּה"**, שנעשקה בעושק על ידי גלגל החוזר, אלא לישראל ודאי, ולא לאחר, וכאשר תצא מן השביה של הגלגל, **"לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים"**, אלא תתעטר בעטרה שלה בנשיאת ראש.

בהשגחת ה' נעשה ואין כלל כח לס"א לשלוט

ואפשר תאמר שצד הטומאה הכניסה באותו התינוק, לא כן, אלא היא לקחה בעושק את הנשמה והיתה משמחת עמה, אחר כך פרחת מידה, ונכנסה בהתינוק ההוא, והיא פוקדת לאותו התינוק ומשמחת בו ותשחק לו, ותחמד לבשרו, עד שלאחר זמן לוקח הקדוש ברוך הוא נשמתו, והיא לוקחת גופו, ולבסוף הכל הוא ברשותו של הקדוש ברוך הוא^[לב].

בסוף יוצאת לחרות וה' פורש עליה לבוש כבודו

ועוד, **"לְעַם נִכְרִי לֹא יִמְשַׁל לְמִכְרָה בְּבִגְדוֹ בָּה"**, בא וראה, כשתצא מהשביה של הגלגל, וצד הטומאה הוא בשמחה^[לב], ירשם לה הקדוש ברוך הוא ויחתמנה בחותמו, ויפרש עליה לבוש כבודו, ומה זה, זהו השם הקדוש שנקרא עליה, וזה הוא **"בְּבִגְדוֹ בָּה"**, בגד לבוש הכבוד של המלך פרוש עליה, ואז היא נשמרת, שלא תמסר לעם נכרי, אלא לישראל בלבד.

זיו הזוהר

היינו, שיש מהן שנעשין כן אבל לא כולן, ומובן שאלו שכבר היו בעולם יש להם כח להרע לקליפה כמו הארון, ואלו החדשות אין להן עוד שום ידיעה בעיניי זה העולם, ועליהן אומר הסבא שהקדוש ברוך הוא שומרן ביותר. **לב.** היינו שיעמד בתחיית המתים. **לג.** כי תחשב שמזאת הנשמה יתגדל רשע בעבור היותה אצלה תחת רשותה, כמו יעקב אצל לבן.

לא. לעיל אומר בשם ספרי קדמאי, שנעשה מהן חסידי אומות העולם, או ממזרי תלמידי חכמים, ויש מפרשים שהסבא פליג על הספרי קדמאי, ולי נראה ליישב, שיש ב' מינים בנשמות הנעשקות, מין א' שהיו כבר בעולם, ומין ב' נשמות חדשות שנבראות בכל פעם, והן לא נזכר בספרי קדמאי שכל הנעשקות נעשה מהן חסידי אומות העולם, וממזרי תלמידי חכמים, אלא אומר מנייהו, ופירוש מנייהו

וזהו שכתוב: "כִּי־מִי אֱלֹהֵי יִשְׁמְרֵנִי" (איוב כט, ב), ועל סוד זה כתוב כאן, "לְעַם נִכְרִי לֹא יִמְשַׁל לְמִכְרָהּ בְּבָגְדוֹ בָּהּ", בעוד שלבוש הכבוד של המלך בה, אין רשות לצד הטומאה בה.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף צו ע"ב

עוד קודם בריאת העולם צייר ה' את כל הנשמות לפניו וראה התנהגות כולם ועוד, וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוּלָאָמָה, אזהרה לאדם יש במקראות האלה, וכמה עצות טובות עליונות נמצאות בכל עניני התורה, וכולן אמת בדרך האמת, וידועות הן להחכמים המבינים והולכים בדרך האמת, בזמן שבקש הקדוש ברוך הוא לברוא את העולם, עלה ברצון לפניו, וצייר כל הנשמות העתידות להנתן באנשים אחר כך, וכולן נצטיירו לפניו באותה הצורה ממש שעתידיים להיות בהאנשים אחר כך, וראה לכל אחד ואחד, שיש מהם שעתידיים להשחית דרכיהם בעולם^[יד].

הנשמה מפחדת, ויורדת לעולם הזה בעל כרחא

ובשעה שמגיע זמנם, קורא הקדוש ברוך הוא לנשמה ההיא, ואומר לה, לכי ובואי במקום פלוני בגוף פלוני, משיבה לפניו, רבונו של עולם די לי בזה העולם שאני יושבת בו, ולא אלך לעולם אחר שישתעבדו בי, ואהיה מלוכלכת ביניהם. **אומר** לה הקדוש ברוך הוא, מן היום שנבראת, עבור זה נבראת להיות בעולם ההוא, כיון שרואה הנשמה כך, בעל כרחא יורדת ונכנסת שמה.

התורה מזהרת שישמרו על הנשמה

התורה שנותנת עצה טובה לכל העולם, ראתה כל זה, והיא מזהרת לבני העולם ואומרת, ראו כמה חס הקדוש ברוך הוא עליכם, מרגליות טובה שהיתה לו מכרה לכם חנם, שתשתעבדו עמה בזה העולם.

ה' מבקש שהאדם יראה שהנשמה תחזור נקיה

על זה כתוב: "וְכִי יִמְכַר אִישׁ", זה הקדוש ברוך הוא, "אֶת בְּתוּלָאָמָה", זו הנשמה הקדושה, "לְאָמָה", להיות אמה משועבדת ביניכם בזה העולם, בבקשה מכם, בשעה שיגיע הזמן שתצא מזה העולם, "לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים", לא תצא מלוכלכת בעבירות, תצא בת חורין, ברה ונקיה, כדי שישמח בה רבונו וישתבח בה, ויתן לה שכר טוב בצחצוח הגן עדן, כמו שכתוב: "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשָׁךְ" (ישעיהו נח, יא), בודאי אם תצא ברה ונקיה כראוי.

נשמה זכאית תהיה מזומנת לעתיד ליכנס בתוך אותו הגוף

אבל "אם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ", כשהיא יוצאה מלוכלכת בעבירות, ולא נראית טוב לפני הקדוש ברוך הוא כראוי, וי לאותו הגוף שהוא נאבד מן הנשמה ההיא לעולם, לפי שכאשר הנשמות עולות זכאות, והן יוצאות נקיות מזה העולם, כל נשמה ונשמה נכנסת בספר גנזי המלך, וכולן בשמותן, והוא אומר זו היא נשמת פלוני, מזומנת תהיה לאותו הגוף שעזבה, על זה כתוב: "לו יַעֲדָה" בוא"ו.

זוהר זיו הזוהר

לד. הקדוש ברוך הוא רואה בריאה שאינה מכרחת וכדאיתא במשנה. הכל צפוי, והרשות נתונה, להאדם להיות דוקא כן, אלא שיש לו עוד הבחירה, וכדכתב הרמב"ם שעל זה כתוב "כִּי לֹא מַחֲשָׁבוֹתִי

נשמה שאינה זכאית, הגוף נאבד לגמרי

היא יוצאה רעה בעיני אדניה, שנתלכלכה בעבירות, ובכתמי חטאים, אז "לא יֵעֲדָה" באל"ף, נאבד זה הגוף ממנה, והיא לא תזדמן לאותו הגוף, מלבד נשמה ההיא שבעלה נתעורר לשוב בתשובת הגוף.

האדם יחזור בתשובה ואז יפדה את הנשמה

אז כתוב בה: "וְהִפְדָּה", ככתוב: "פְּדָה נַפְשׁוֹ מֵעֶבֶר בְּשַׁחַת" (איוב לג, כח) [לה], "וְהִפְדָּה", זה מוסב על האדם, שהעצה עבורו היא שיפדה אותה ויחזור בתשובה, ובשני אופנים אומר הקדוש ברוך הוא, "וְהִפְדָּה", שלאחר שיחזור בתשובה יפדה לה מדרך הגיהנם.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף צז ע"א

כמה טוב לנשמה שלא חטאה אוי לנשמה שחטאה

"לְעַם נְכָרִי לֹא יִמְשַׁל לְמַכְרָה", מי הוא עם נכרי, עלובה היא נשמת החוטא כאשר תצא מזה העולם והאדם קלוקל דרכו עמה, אם תרצה לעלות למעלה בתוך מחנות הקדושים, לפי שמחנות הקדושים עומדים בדרך ההוא של הגן עדן, ומחנות נכרים עומדים בדרך ההוא של הגיהנם, אם זכתה הנשמה ושמירה ההיא של הפרשת מלבוש הכבוד העליון עליה, אז הרבה מחנות קדושים מזדמנים לה להתחבר עמה, ולהכניסה לגן עדן, ואם לא זכתה, אז הרבה מחנות נכרים מזדמנים להכניסה בדרך של הגיהנם, ואותן מחנות של מלאכי חבלה עתידים לעשות בה נקמות, על זה בא הכתוב להודיע, "לְעַם נְכָרִי לֹא יִמְשַׁל לְמַכְרָה", אלו המלאכי חבלה, "בְּבִגְדוֹ בָהּ" [לז], היינו השמירה, שהקדוש ברוך הוא עשה לה שמירה שלא ישלוט בה עם נכרי, באותה הפרשת השמירה עליה.

זיו הזוהר

מְחַשְׁבוֹתֵיכֶם" (ישעיהו נה, ח). לה. סופי תיבות הגוף לתחיית המתים. לו. כאן דורש "בְּגִדוֹ" מלשון תור"ה, לרמז שהתורה מגינה ומציל, ומקימה את בגד ולבוש.

ה' משתבח כל יום באדם ששומר עצמו מחטא

"וְאִם לִבְנוֹ יִיעֲדָנָה כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה לָּהּ", בא וראה, כמה יש לו לאדם להזהר שלא יעקש דרכיו בעולם הזה, שאם זוכה האדם בעולם הזה, ושומר להנשמה שלו כראוי, זה הוא האדם שהקדוש ברוך הוא רוצה בו, ומשתבח בו בכל יום בפמליא שלו, ואומר ראו בן הקדוש שיש לי בעולם ההוא, כך וכך עושה כך וכך מעשיו מתוקנים, וכאשר תצא נשמה זו מעולם הזה זכה נקיה וברה, הקדוש ברוך הוא מאיר לה בהרבה אורות, ובכל יום מכריז עליה זו היא נשמת פלוני בני, שמורה היא תהיה לגוף ההוא שעזבה, וזהו שכתוב: **"וְאִם לִבְנוֹ יִיעֲדָנָה"**.

ה' מנשק לנשמה טהורה כמו שאב מנשק בתו

"כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה לָּהּ", מהו כמשפט הבנות, כאן יש סוד להחכמים, בתוך סלע החזק, רקיע הנעלם^[1], יש היכל אחד שנקרא היכל אהבה, ושם הם אותן אוצרות הנסתרים, וכל נשיות האהבה של המלך נמצאות שם. **וְאוֹתָן נִשְׁמֹת אֱהוּבֹת לְהַמֶּלֶךְ נִכְנָסִין שָׁמָּה**, כיון שהמלך נכנס בהיכל ההוא של המלך, מה כתוב: **"וַיִּשָּׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל"** (בראשית כט, יא), הקדוש ברוך הוא מוצא שם לנשמה הקדושה ההיא, ומיד הוא מקדים ונושק לה ומחבקה, ומעלה אותה עמו, ומשתעשע בה. **וְזֶהוּ "כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה לָּהּ"**, כדרך שהאב עושה לבתו החביבה אצלו, שנושק לה ומחבקה ונותן לה מתנות, כך עושה הקדוש ברוך הוא לנשמת הצדיק בכל יום, כמו שכתוב: **"כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת"**.

"יַעֲשֶׂה לָּהּ", זהו שכתוב: **"יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לּוֹ"** (ישעיהו סד, ג), כמו שהבת הזאת השלימה מעשיה בעולם הזה, אף כך הקדוש ברוך הוא משלים לה עשייה אחרת בעולם הבא, שכתוב: **"עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים וְזֹלַתָּ יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לּוֹ"**, וכאן כתוב: **"יַעֲשֶׂה לָּהּ"**.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף צז ע"ב

במועדים ושבתות ה' משתעשע עם רוחות הצדיקים

"אִם אַחֲרַת יָקַח לּוֹ שְׂאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ לֹא יִגְרַע", מהו **"אִם אַחֲרַת"**, בא וראה, רוחו של איש צדיק נתעטר בהצורה שלו בגן עדן שלמטה, ובכל שבתות ומועדים וראשי חדשים, מתעטרים הרוחות בעטרות חדשות ומתפשטים מעטרות של חול ועולים למעלה,

זוהר זיו הזוהר

לז. זה בגן עדן העליון.

וכמו שעושה הקדוש ברוך הוא באותה נשמה עליונה הקדושה למעלה, כך הוא עושה בזה הרוח למטה בגן עדן שלמטה, שמעלהו לפניו, ואומר זה הוא רוחו של הגוף פלוני, ומיד מעטר הקדוש ברוך הוא לזה הרוח בהרבה עטרות ומשתעשע בו.

הנשמה מקבלת לעולם את שפע הג' דברים

ואפשר תאמר שלבעבור זה הרוח יפסיק הקדוש ברוך הוא את העונג שהוא עושה להנשמה, לא כן, אלא "אם אֶחָרַת יִקַּח לוֹ שְׂאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ לֹא יִגְרַע", אלה הם שלשה שמות העליונים, שעין לא ראתה אלהים זולתך, וכולם בעולם הבא, ונמשכים שם[לח].

"שארה" הוא מזון הנשמה

אחד מהם "שְׂאֵרָה", היינו שפע של התנוצצות והארת אור המאיר בדרך נעלם, וזהו מזון הזן את הכל, ונקרא הוי"ה בנקודת אלהים, "שְׂאֵרָה" בהפוך האותיות היא אשר ה', וזהו שכתוב: "מֵאֲשֶׁר שְׂמָנָה לְחֶמּוֹ" (בראשית מט, כ), והיינו "שְׂאֵרָה".

ה' פורש על הנשמה לבושו לשמרה מהחיצונים

"כְּסוּתָהּ", זהו סככת המלך, היינו שפע אחרת שמאיר לה ושומרה תמיד, סככת לבושו של המלך שסוכך עליה השם אלו"ה בבגדו בה תמיד, שלא תזיז ממנה, והיינו כסותה.

עונתה היא שפע מעולם הבינה

"וְעִנְתָּהּ", מה היא, זו השפע של עולם הבא, שבה נמצא הכל, ה' צבאות הוא, המאיר בכל אורות נסתרים העליונים של עץ החיים, שבו גנוז כח העונה, שמשם יצאה הנשמה, וכל זה בעונג ותשוקה של עולם הבא.

שלוש דברים הללו רק לנשמה צדקת

שלוש אלה לא יגרע לה, כאשר היא זכאית כראוי, ואם היא אינה כראוי, אז שלש אלה נגרעים ממנה, שלא יהיה נעשה לה עטרה אפילו מאחת מהן.

בא וראה, מה כתוב: "וְאִם שְׁלֹשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ", שאיננה זוכה בהן, "וְיִצְאָה חֲנָם אֵין כְּסָף", תצא מלפניו ודוחים אותה החוצה, "אֵין כְּסָף", אין לה השתוקקות ואין לה עונג כלל.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף צח ע"א

על ידי מעשים טובים זוכים בשנת י"ג לנפש ובשנת כ' לרוח

ועוד, "וְאִם לָבְנוּ יִיעַדְנָהּ וְגו'", "אם אֶחָרַת יִקַּח לוֹ וְגו'", בא וראה, כל מי שזוכה להגיע ל"ג שנים ולהלן, נקרא בן לכנסת ישראל, וכל מי שהוא מבין כ' שנים ולמעלה וזוכה בהן, נקרא בן להקדוש ברוך הוא בודאי, ככתוב: "בְּנִים אַתֶּם לָהּ אֱלֹהֵיכֶם" (דברים יד, א).

זיו הזוהר

לח. פירוש, מן הזיווג של חכמה ובינה שנקראין מרמזים על חכמה ובינה, שמן הזדווגותם נמשך אבא ואמא, וכל אלו הרמזים שמזכיר הלאה, הם שפע לכל העולמות.

כאשר הגיע דוד ל"ג שנה, וזכה לזה היום שנכנס בשנת הארבע עשרה, אז אמר עליו הכתוב: **"ה' אָמַר אֵלַי בְּנֵי אֶתָּה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְתִיךָ"** (תהלים ב, ז), מה הטעם, לפי שמקודם לזה לא היה לו עוד השם בן, ולא שרתה עליו נשמה העליונה, שהרי היה עוד בשנות ערלה^[ט], ולפיכך כתוב: **"אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְתִיךָ"**, היום ודאי אני ילדתיך, אני ולא צד הטומאה כמו שהיה עד עתה, אני בלבד, ובכן עשרים שנה מה כתוב בשלמה: **"כִּי בֶן הָיִיתִי לְאָבִי"** (משלי ד, ג), לאבי ממש בודאי, על זה כתוב: **"וְאָם לְבָנוּ יִיעֲדָנָה"**, היינו מבן י"ג שנה ולהלאה, שהרי אז יוצא מרשות צד הטומאה שנזדמנה לו מיום תולדתו.

אם הילד משבר את כח הס"א נותן ה' מתנות לנשמתו שתינתן לו בשנת י"ג מה כתוב: **"כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה לָּהּ"**, מהו **"כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת"**, למדנו, שבכל יום ויום מביט הקדוש ברוך הוא בנער הזה שעומד ברשות הערלה, והוא יוצא ממנה, ונמשך לבית הספר ומכניע לה, והולך לבית הכנסת ומכניע לה, מה עושה הקדוש ברוך הוא לנשמה זו, מכניסה לבית גנזיו, ונותן לה מתנות ואוצרות הרבה, ומקשט לה בתכשיטים עליונים, עד הזמן שמכניסה לחופה בכן זה מי"ג שנה ומעלה.

נשמה יתירה ביום השבת

"אם אַחֲרַת יָקַח לּוֹ", מהו **"אַחֲרַת"**, בא וראה, ביום השבת בשעה שנתקדש היום, יוצאות נשמות חדשות מתוך עץ החיים, ומנשבים אותן נשמות יתרות הקדושות להתחתונים, ונוחים בהם כל יום השבת, ולאחר מוצאי שבת, עולות כל הנשמות, ומתעטרות בעטרות קדושות למעלה.

[וכמו שהקדוש ברוך הוא מזמין לאדם עיקר נשמתו של תולדתו] כך מזמין הקדוש ברוך הוא לאדם זו הנשמה אחרת היתרה, ואף על פי שזו האחרת נזדמנה לו עתה, נשמתו שהיתה לו מקודם, שארה וכסותה ועונתה שמקודם לא יגרע ממנה.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף צח ע"ב

נשמות הגרים זוכים לחזור אל מקורם על ידי שנשמות ישראל מתלבשות בהם ועוד, "אם אַחֲרַת יָקַח לּוֹ וגו'", כאן יש להעיר, שנשמות הגרים כולן פורחות מתוך הגן עדן בדרך נסתר, כאשר נסתלקים מזה העולם נשמותיהם שהרויחו מתוך הגן עדן, לאיזה מקום חוזרות.

אלא למדנו, מי שחוטף ולוקח בנכסי הגר תחלה הוא זוכה בהם, כמו כן, כל אותן נשמות קדושות העליונות, שהזמינן הקדוש ברוך הוא להתחתונים^[מ], כולן יוצאות בזמן ידוע כדי להשתעשע בגן עדן, והן פוגעות באותן נשמות הגרים, מי שאוחז בהן מאותן הנשמות, זוכה בהן ומתלבשות בהן, ועומדות בזה הלבוש, ויורדות תוך הגן בלבוש הזה, לפי שבגן עדן אין עומדים שם אלא בלבוש כל אותן הנמצאים שם.

זוהר זיו הזוהר

לט. כך נקראות שנים הראשונות קודם שנעשה בר הסטרא אחרא, ואחר כך כח הקדושה, ברישא מצוה, כמו אצל אילן, שבראשונה מתגבר כח חשוכא והדר נהורא. מ. היינו נשמות החדשות,

ואפשר תאמר שבעבור זה הלבוש נגרעות אותן הנשמות מכל העונג שהיה להן תחלה, על זה כתוב: **"אם אַחֶרֶת יִקַּח לוֹ שְׂאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעָנְתָהּ לֹא יִגְרַע"**.
ועומדות בהגן בלבוש הזה שהקדימו לאחוז בהן וזכו בהן, וכאשר עולות למעלה נפשטות ממנו, שהרי שם אין עומדים בלבוש זה.

נשמה שמתגלגלת לוקחת נשמה של גר

ואותן נשמות הקדושות נהנות מן הריח שהריחו מתוך הלבושים האלה, כאשר נבלע באותן הלבושים מן הדברים הקדושים שבזה העולם^[מא].

וכל אותן נשמות הקדושות כשמגיע זמנן לרדת לזה העולם, למען ישכנו כל אחת על מקומותן הראוי להן באנשים, כולן יורדות מלובשות באותן נשמות הגרים שאמרנו, וכך הן נכנסות בזרע הקודש, ובמלבוש זה הן עומדות להשתעבד עמהם בזה העולם.
ועל כן בכמה מקומות הזהיר הקדוש ברוך הוא על הגר, שזרע הקודש יהיו נזהרים בו, ככתוב: **"וְאַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת נַפְשׁ הַגֵּר"**, שבנפש הזאת של הגר ידעה נשמה הקדושה בעניני העולם הזה ונהנית מהן.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף צט ע"ב

יש הרבה סודות בעניני הגלגולים

ועוד, **"אם אַחֶרֶת יִקַּח לוֹ וּגְר"**, בא וראה, הגלגולים שמתגלגלים במקרא הזה כמה גדולים ועליונים הם, שהרי כל הנשמות באות בגלגול, ואין יודעים האנשים דרכי הקדוש ברוך הוא, איך מתקיים גלגל החזור, ואיך נדונים האנשים בכל יום, ובכל זמן, ואיך הנשמות נכנסות לדון טרם ביאתן לזה העולם, ואיך נכנסות לדון לאחר שיצאו מזה העולם.
כמה גלגולים וכמה מעשים נסתרים עושה הקדוש ברוך הוא עם הרבה נשמות ערומות, והרבה רוחות ערומות הולכות בעולם ההוא שאין יכולין לכנוס לפנים של פרוכת המלך, וכמה עולמות נהפכים בהן^[מב], והעולם שנהפך הוא בהרבה נפלאות נסתרות, והאנשים אין יודעים ואין משגיחים, ואיך מתגלגלות הנשמות כאבן בכף הקלע, ככתוב: **"וְאַתֶּם נַפְשׁ אִיִּבְיָד יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כַּף הַקְּלַע"** (שמואל א' כה, כט).

הנשמה באה מלמעלה (מז"א) והרוח מלמטה (ממלכות) ומתחברות יחד

כאן יש לגלות, שכל הנשמות מן עץ גדול ותקיף, שהיא הנהר היוצא מעדן הן יוצאות^[מג], וכל הרוחות מן עץ אחר הקטון ממנו הן יוצאות, הנשמה מלמעלה והרוח מלמטה, ומתחברות יחד כדמיון של זכר ונקבה, וכאשר מתחברות יחד אז הם מאירים באור העליון^[מד], ובהתחברות שניהם נקראים נר, ככתוב: **"נֵר ה' נְשִׁמַת אָדָם"** (משלי כ, כז), מהו נר "נשמה רוח", נשמה ורוח הם זכר ונקבה להאיר יחדו, וזה בלא זה אין מאירים ולא נקרא

זיו הזוהר

שעוד לא היו באדם בזה העולם הגשמי. **מא**. כי הנשמות החדשות לא טעמו עוד זה הטעם מן דברי קדושה שבעולם הגשמי, ואין יודעין התנהגות עולם הגשמי, ויתודע להן כל זה באמצעות הלבוש של נפש הגר. **מב**. כל אדם נקרא עולם מלא. **מג**. פירוש, תולדת הנשמה מן בינה אמא עלאה, ותולדת הרוח מן מלכות אמא תתאה. **מד**. כלל וסוד גדול נשמע מכאן, שתמיד צריך להתלבש אור

נר, וכאשר מתחברים יחד נקרא הכל נר, ואז מתעטפת הנשמה בזה הרוח, לעמוד שם למעלה בהיכל נסתר, שכתוב: **"כִּי רוּחַ מְלַפְּנֵי יַעֲטוּף"** (ישעיהו נז, טז), יתעטף לא כתוב, אלא יעטף, מפני מה, לפי שהנשמות אני עשיתי.

הנשמה מתלבשת ברוחה וברוח של הגר בירידתה לעולם הזה

ושם למעלה בהגן בהיכל הנסתר תתעטף ותלבש הנשמה ברוח כראוי לה, וכיון שבהיכל ההוא אין לבוא ואין להשתמש אלא ברוח ונשמה, לפיכך אין הנפש באה שמה, אלא הנשמה מתלבשת ברוח ההוא שם, וכאשר יורדת לתוך הגן עדן שלמטה, מתלבשת באותו רוח אחר שאמרנו^[מח], והוא זה שיצא משם ונתהוה משם, ובכולם תשכן הנשמה בזה העולם ומתלבשת בהם^[מז].

המת בלא בנים תיקונו על ידי הגואל שמוליד בנים ורוחו נכנס באותו בן

רוח ההוא שיוצא מזה העולם, שלא נתרבה ולא נתפשט בזה העולם להניח זרע, הוא הולך בגלגול ואינו מוצא מנוח, מתגלגל בעולם כאבן בכף הקלע, עד שימצא הגואל ההוא אשר יגאלנו^[מח], ואשר יביאנו בתוך אותו הכלי ממש שהוא היה משתמש בה, והיה דבוק בה תמיד ברוחו ונפשו, שהיתה בת זוגו בהתקשרות רוח ברוח, והגואל ההוא יבנה אותו כמקדם.

ואותו הרוח שהניח ונדבק בכלי ההוא אינו נאבד^[מח], שאין לך דבר בעולם אפילו דבר קטן שאין לו מקום ופנה, להסתתר ולהאסף שם, ואין כל דבר נאבד לעולם, ולפיכך רוח ההוא שהניח בכלי ההוא נמצא שם, והוא בודאי ישאף אחר העיקר והיסוד שלו שיצא ממנו, והגואל מביאו ובונה אותו במקומו, במקום שיש אותו הרוח שהניח בבת זוגו, ונבנה שם כמקדם, ונעשה עתה בריה חדשה בעולם, רוח חדש וגוף חדש.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף ק ע"א

בן היבמה יש שני רוחות רוח אביו ועוד הרוח שהשאיר אביו בהיבמה

ואלה שני רוחות נמצאים בה שהם אחד, אם זוכה להבנות כראוי, אלה שני רוחות נעשין אחד, להתלבש בהם נשמה העליונה.

וכמו שיש לשאר בני העולם הזכאים, שני רוחות לנשמה העליונה, רוח של גרים שזוכין בהם אותן הנשמות שמקדימות לאחוז בהם, ועוד רוח אחר מלמעלה, ונשמה

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף ק ע"א

גדול באור קטון ממנו, פנימיות בחינת זכר בחיצוניות בחינת נקבה, ואם תרצה להבין רמזא דחכמתא מן הכחות הנמצאים בזה העולם הגשמי הסתכל ותבין במאור העלעקטרין (השמל) ותראה איך שרק כאשר השני מיני כחות שלו המעופפים בשני חוטי ברזל מתאחדים אז נראה אור, והרבה יש לדבר מזה אבל אין כאן מקומו. **מה**. היינו רוח נמוך יותר, והוא של נפש הגר שמקום תולדתו בגן עדן שלמטה. **מו**. פירוש, בבוא הנשמה לזה העולם הגשמי, תתלבש בכל הלבושים של הרוחות הנזכרים לעיל, כמו למשל גוף האדם שכל מה שיבוא למקום קר ביותר נצרך למלבושים יותר. **מז**. היינו אחיו על ידי מצות יבום. **מה**. זה נקרא רוחא קדמאה דשבק בה בעלה בביאה הראשונה.

גדול באור קטון ממנו, פנימיות בחינת זכר בחיצוניות בחינת נקבה, ואם תרצה להבין רמזא דחכמתא מן הכחות הנמצאים בזה העולם הגשמי הסתכל ותבין במאור העלעקטרין (השמל) ותראה איך שרק כאשר השני מיני כחות שלו המעופפים בשני חוטי ברזל מתאחדים אז נראה אור, והרבה יש לדבר מזה אבל אין כאן מקומו. **מה**. היינו רוח נמוך יותר, והוא של נפש הגר שמקום תולדתו בגן עדן שלמטה. **מו**. פירוש, בבוא הנשמה לזה העולם הגשמי, תתלבש בכל הלבושים של הרוחות הנזכרים לעיל, כמו למשל גוף האדם שכל מה שיבוא למקום קר ביותר נצרך למלבושים יותר. **מז**. היינו אחיו על ידי מצות יבום. **מה**. זה נקרא רוחא קדמאה דשבק בה בעלה בביאה הראשונה.

הקדושה העליונה מתלבשת בהם, כן גם, משלו ממש יש לו שני רוחות, בשביל שתתלבש בהם נשמה העליונה.

שתהיה מוכנת לזה גוף אחר, החדש אשר יבנה עכשו, עתה יש לעיין, גוף ההוא הראשון של המת שהניח מה נעשה ממנו, אפשר תאמר, שנאבד כיון שלא זכה להעמיד תולדות, אם כן לחנם עמל לקיים מצות התורה, או אפילו אחת מהן, הלא אנחנו יודעים שאפילו הריקנים שבישראל כולם מלאים מצות כרמון, וגוף זה אף על פי שלא זכה להעמיד תולדות, היה שומר שאר מצות שבתורה, שאין נאבדין ממנו, וכי לחנם היו.

מפעיל הזוהר העולמי

קבר רבי שמעון בר יוחאי זי"ע
אוהל הרשב"י

טלפון 0548436784

ת.ד. 612 בני ברק

30,000 איש

הצטרפו כבר

בא והצטרף!!!

את אחי אנוכי מבקש,
להסיר מעמינו מכשול ומוקש,
להיות מהאנשים הנבחרים,
שיזכו את קרן ישראל מעפר להקים,
וישראל עם קדושים כבר קיבלו עליהם, 30,000 אנשים,
ללמוד הזוהר כל יום מזמנם להקדיש,
מספר דקות כל איש ואיש,
ועתה בא והצטרף אלינו,
לקרב ולקבל פני משיח צדקינו,

להצטרפות: טל: 03-5784413 / פקס: 03-578-4480
מייל: AOEL612@gmail.com

וכל אלו שיצטרפו ויקבלו עליהם ללמוד מספר דקות יהיו שותפים לכולל הלומדים זוהר כל יום בחצות הלילה בהיכלא דרשב"י במירון

יש כמה מיני אנשים שלא יקומו בתחיית המתים

על זה כתוב: "מי ימלל גבורות ה' וגו'", (תהילים קו, ב), מי הוא זה שיכול למלל הגבורות שעושה הקדוש ברוך הוא בעולם תמיד, זה הגוף הראשון שהניח אינו נאבד, ויש לו קיום לעתיד לבא, שהרי עונשו סבל בכמה אופנים, והקדוש ברוך הוא אינו מקפח שכר כל בריה שברא, מלבד אלה שיצאו לגמרי מן האמונה שלו, ולא היה בהם טוב לעולם, ומלבד אלה שלא כרעו במודים, שאלו עושה הקדוש ברוך הוא מהם בריות אחרות^[מט], לפי שגוף ההוא לא יבנה עוד צורת בן אדם, ולא יקום לעולם.

המת בלא בנים יקום בתחיית המתים

אבל גופות ההם לא כן, [ועל זה כתוב, "אם אֶחָת יָקַח לוֹ וגו'"]^[ג] ומה עושה הקדוש ברוך הוא, בא וראה, זה הגואל אשר יגאלנו על ידי יבום, הוא מכניס רוח שלו שמה, ומניחו שם ונשתתף ונתערב באותו הכלי, והרוח הראשון ההוא שהיה באותו הכלי ונדבק בו והאי נשאר ואינו נאבד, ולפיכך זה הרוח שהניח באותו הכלי ונדבק שם, הוא רודף אחר רוח הראשון שהוא העיקר והיסוד שלו שיצא ממנו בהמיתה, ועל ידי היבום מביאו אליו ובונה אותו מחדש במקומו, בהמקום שהיתה בת זוגו, ובכך נמצאים שם ג' רוחות, אחד זה שהיה באותו הכלי ונשאר שם גם לאחר מיתה, ואחד זה רוח הערום שיצא בהמיתה ועל ידי היבום נמשך שמה, ואחד זה הרוח שהכניס היבם ונתערב בה, בג' רוחות אי אפשר לה להיות, ומה נעשה.

אלא כך הן אותן גבורות עליונות שעושה הקדוש ברוך הוא, זה הרוח שהכניס שמה יבם ההוא, בו מתלבשת נשמת המת במקום הלבוש של נשמת הגר, וזה הרוח עם הרוח הערום שחזר שמה להבנות, יהיו שניהם לבוש להנשמה העליונה של המת, וזה הרוח שהיה נשאר תחלה באותו הכלי מן המת פורח משם, והקדוש ברוך הוא מזמין לו מקום בסוד חלון הסלע שהוא באחורי כותלי הגן עדן, ונטמן שם, ונתעלה להיות מזומן לאותו הגוף הראשון שחי בתחלה, ועם זה הרוח יקום גוף ההוא.

זיו הזוהר

מט. כאומרם ז"ל מאן דלא כרע במודים, לאחר ז' צריכה הנשמה לקחת לה על ידי יבום, שארה שנים נעשו שדרתו נחש. נ. פירוש, אם גוף אחר כסותה ועונתה של הגוף הראשון, לא יגרע ויבוקש

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף ק ע"ב

כל דבר בעולם עושה ה' מזה דברים

אלה הן אותן גבורות עליונות של המלך העליון הקדוש, ואין נאבד כלום, אפילו הבל הפה של אדם יש לו מקום, והקדוש ברוך הוא עושה מזה מה שעושה, ואפילו הדבור של אדם, או הקול שלו אין הוא דבר ריק, ולכולם יש להם מקום.

בת זוגו נעשית אימו

זה הגוף שנבנה על ידי היבום ויוצא לעולם בריה חדשה, אין לו בת זוג, ועל כן אין מכריזים עליו בשמים מזה, שהרי בת זוגו נאבדה ממנו, בת זוגו שהיתה לו נעשית אמו, ואחיו נעשה אביו.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קא ע"א

ברחמים אפשר לקבל אשה ששייכת לאחר

ואם תעלה בידו לקחת בת זוג, אין זה אלא ברחמים, שנזדמנה לו נקבה שעד עתה לא היה לה בן זוג, ועל זה למדנו שמא יקדמנו אחר ברחמים, אחר נקרא שאינה בת זוגו, והכל הוא על תקונו.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קא ע"ב

מה נעשה עם רוחו של אדם שמת והניח בנים

בן אדם סתם שבעולם כאשר נסתלק ממנו, הרי אָנוּ יודעים שהניח רוחו בהאשה שהיתה לו, והרוח נכנס שמה, מה נעשה מזה הרוח, אפשר נאמר שהוא נאבד, לא כן, אם היא לא נישאת לאיש אחר, יש לשאול מה נעשה מן אותו הרוח שהניח בה בעלה, וכן אם נשאית לאיש אחר יש לשאול מה נעשה מן הרוח שהניח בה בעלה הראשון, שהרי איש אחר בא עליה, שיתקיים רוח ברוח אי אפשר, שהרי זה שבא עליה עכשיו הכניס בה רוח, ובעלה הראשון שנסתלק בנים היו לו, וזה בעל השני אין הוא גואלו של הראשון, ובודאי אין שניהם יכולים להתקיים יחד בגוף האשה, ולומר שהראשון נאבד אי אפשר, מה נעשה ממנו.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קב ע"א

הרוח של בעלה שמת עם רוח בעלה החי אין מתיישבים יחד

בא וראה, כמה נפלאו גבורות המלך הקדוש שהוא עושה, ומי יכול למלל אותן, כאשר בעלה השני בא, ומניח רוחו באשה ההיא, רוח הראשון מקטרג בזה הרוח שהכניס השני, ואין מתיישבים יחד, ולפיכך אשה זו אין מתיישבת דעתה כראוי עם בעלה השני, לפי שהרוח הראשון מכשכש בה, ובכך היא זוכרת אותו תמיד, ותבכה עליו או תתאנח עליו, שהרי הרוח שלו מכשכש במעיה כנחש, ומקטרג עם רוח האחר שנכנס בה מבעלה השני, ועד זמן רב הם מקטרגים זה בזה.

אחד משני הרוחות מנצח לבסוף

ואם מנצח רוח השני לרוח הראשון, זה הראשון יוצא והולך לו, ולפעמים דוחה רוח הראשון לרוח השני, ונעשה לו מקטרג, עד שמוציאו מן העולם.

אם גבר רוח הראשון לא ישא אותה איש יותר

ועל כן למדנו, שמשנים ולהלאה לא ישא איש לאשה הזאת, שהרי מלאך המות מוחזק בה, ובני עולם אין מבינים, שזה הרוח הראשון כיון שהתגבר ונצח לזה רוח אחר השני, מכאן ולהלאה אל יתערב עוד איש אחר עמה.

הנושא אלמנה כמו שנכנס לאניה בים בשעת סערה ללא משוטות

חברים הלא ידעתי שבמקום זה יש לכם להקשות ולומר, אם כן נמצא שלא מת בדין בעלה השני, ולא דנו אותו למעלה, אבל בא וראה, שהכל הוא בדין שינצח פלוני לפלוני, או שלא יקטרג פלוני לפלוני, ומי שנושא אלמנה, כמי שנכנס לאניה בים בשעת רוח חזק בלי חבלים, ואינו יודע אם יעבור בשלום או שיטבע בתוך התהום.

אם הרוח השני גובר הרוח הראשון הולך לו

ואם זה שהכניס בה רוח השני, התגבר ונצח לרוח הראשון, רוח הראשון יוצא משם והולך לו, לאיזה מקום הולך, ומה נעשה ממנו.

הולך ומתגלה לאנשים ומודיע להם דברים

רוח ההוא יוצא והולך אל הקבר של אותו המת, ומשם הוא משוטט בעולם, ומתגלה בחלום לאנשים, ורואים אלה האנשים בחלום הצורה של המת ההוא, ומודיע להם ענינים לפי דרכו של עיקר הרוח הראשון שזה נמשך ממנו, וכמו שעיקר הרוח הראשון משוטט בעולם ההוא, כן משוטט זה הרוח ומודיע בעולם הזה.

אחר כן הולך לגן עדן יחד עם הרוח

וכן הוא הולך ומשוטט בעולם, ופוקד תמיד לקברו, עד הזמן שעקרי הרוחות יורדים לפקד קברי הגופים שלהם, ואז מתחבר זה הרוח בעיקר הרוח הראשון שלו, שמתלבש בהשני והולך לו, כשמגיע עיקר הרוח למקומו נתפשט מזה הלבוש, ונותנים מקום לרוח השני בהיכלות הגן עדן או מבחוץ, לפי דרכו של כל אחד ואחד, ושם נטמן.

המתים הבאים אל החיים כשמתפללים על קברם באים עם זה הרוח

וכאשר הרוחות פוקדים לזה העולם, והמתים נוקקים אל החיים, לא נוקקים לבוא אלא ברוח השני ההוא שנמשך ממנו, ובו מתלבש עיקר הרוח.

אם האשה לא היתה נישאת לא היה בעלה מתייגע כל כך

ואם תשאל שאם כן נמצא שנוולד מזה תועלת לעיקר הרוח, וזו האשה עשתה לו טובה בזה שנישאת לאיש אחר, לא כן, שאם לא היתה נישאת לאחר, וזה הרוח שבקרבה מבעלה הראשון לא היה נדחה על ידי הרוח של בעלה השני, אז תועלת היתה לו באופן אחר, שלא היה נצרך להיות נע ונד בעולם כמו שהיה, להזדקק אל החיים שבזה העולם, כמו שהיה משוטט אנה ואנה.

סיבה שנישאת האשה לשני כי השני הוא בן זוגה

ואם תשאל אם כן נמצא שזיווג השני של אשה זו לא היה מלמעלה^[נא], ולמה אמרו שעל פי השגחה נדחה איש מפני איש, ופירשתי ענין הדחיה, שזה בעל השני שנשא זו האשה היא בת זוגו ממש, והבעל הראשון לא היתה זו בת זוגו ממש, כי מתחלה היתה של השני, וכאשר הגיע זמנו נדחה הראשון מפני השני, תדעו שבדאי כך היא, שהרי לא נדחה רוחו של בעל הראשון שהיה באשה זו, אלא מפני שזה השני היא בת זוגו, וכל אלה שהשני נדחה מפני הראשון, הוא לפי שהראשון היה בן זוגה ולא השני, ולפיכך אין יכולים להתקיים יחדיו, ונדחה רוח השני מפני רוח הראשון.

אפילו שהשני הוא בן זוגה ממש אין האלמנה מחויבת להינשא לו

ולפיכך מי שנושא אלמנה, נאמר עליו: "ולא ידע כי בְּנִפְשׁוֹ הוּא" (משלי ז, כג), שאינו יודע אם הוא בת זוגו ממש או לא, אבל הלא אם האלמנה אינה רוצה להנשא, אף על פי שבא בן זוגה ממש, אין הקדוש ברוך הוא כופה אותה מן הדין^[נא], והקדוש ברוך הוא מזמין לזה האיש אשה אחרת, והאלמנה לא תכנס לדון בעולם ההוא בשביל זה, אף על פי שאין לה בן, שאין האשה מצווה על פריה ורביה כמו שנתבאר.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קב ע"ב

אלמנה שלא נישאת לאחר מיתתה מתחברת עם בעלה על ידי הרוח

אשה האלמנה שלא נישאת פעם שנית, אותו הרוח שהניח בה בעלה מה נעשה ממנו^[נא], יושב בה שנים עשר חודש, ובכל לילה ולילה יוצא על הקבר ופוקד להנפש וחוזר למקומו, ולאחר י"ב חודש, שנסתלק דינו של איש ההוא, שהרי כל אותן י"ב חודש הרוח שפל ועצב בכל יום, ולאחר השנים עשר חודש יוצא משם^[נא], והולך ועומד לפני שער הגן עדן, ופוקד לפרקים לבוא לזה העולם אל אותה הכלי שיצא ממנה, וכאשר אשה זו נסתלקת מן העולם, אז יוצא לקראתה רוח ההוא, ומתלבש בהרוח שלה, והיא זוכה בו לבוא עמו אצל בעלה, ומאירים שניהם כראוי בחבור אחד.

אלו שלא רצו להוליד ולכן הם מתגלגלים נושאים גרושות

אלה הבאים בגלגול שנתגרשו בגירושין מעולם ההוא, ואין להם בת זוג^[נא], מי הן הנשים שמזדווגות עמהם בעולם הזה, שהרי לכל האנשים יש להם בת זוג, מלבד אלה.

זיו הזוהר

הברירה בידה שלא תינשא לו, ויצמח מזה טובה יותר לבעלה הראשון. נג. זו תשובה על שאלה הראשונה משתי שאלות הנזכרות לעיל. נד. יש רוצים להוכיח מכאן, שלאחר י"ב חודש, אין סכנה כל כך לישא אלמנה. נה. הנשמה נתגרשה ממשכן העליון, לפי שלא רצה לקיים מצות פריה ורביה.

תקנה שגם הוא יקום בתחית המתים. נא. על פי השגחה העליונה, כיון שנתבאר שהברירה בידה, שאם לא היתה נישאת לאחר היתה עושה טובה יותר לבעלה המת, אם כן משמע שבידה תולה הדבר ולא גזרה מלמעלה. נב. לפי זה יתורץ, שאף על פי שבעלה השני נגזר לה מן השמים מכל מקום,

מי שמגרש אשתו ראשונה אפילו מזבח מוריד עליו דמעות

ראו כמה הן גדולות ונפלאות גבורות הבורא, למדנו, מי שמגרש אשתו הראשונה המזבח מוריד עליו דמעות, המזבח למה, אלא הרי אמרו שכל הנשים שבעולם בצורת אותו המזבח קיימות^[נ], ועל כן נחלין אותן השבע ברכות, שכולן בקדושת השכינה הן, ואם הוא מגרשה, מחזיר הבנין לגרעון ולפגם, מפני מה, לפי שעל ידי זה מתחברים שני מיני גירושין ביחד^[נ].

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קג ע"א

וזהו הסוד שכתוב: "וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתָת וְנָתַן בְּיָדָהּ וּגו', וַיִּצְאָה מִבֵּיתוֹ וְהִלְכָה וְהִיְתָה לְאִישׁ אַחֵר" (דברים כד, ב), ממה שנאמר: "וְהִלְכָה וְהִיְתָה לְאִישׁ" מובן מעצמו, שהיא אין הולכת אצל בעלה שגירש אותה, ולמה נכתב אחר, אלא כמו שאמרנו, אחר דוקא, אחר כתוב, ואחר נקרא, שכתוב: "וּמִמֶּעַף אַחֵר יִצְמָחוּ" (איוב ח, יט)^[נ], ושני מיני גירושין מתחברים יחד, גירושין של עולם ההוא, וגירושין של עולם הזה^[נ], ומה שהיתה אשה זו קודם בצורה עליונה, נשפלה לצורה תחתונה.

כיון דהיתה לאיש אחר וירדה ממדרגתה לא טוב שבעלה הראשון גם ירד

נקרא אחר, ונקרא אחרון, אחרון מניין, שכתוב: "וְאֶחָרוֹן עַל עֶפְרָיִם יָקוּם" (איוב ט, כה), וכאן כתיב: "וּשְׁנָאָה הָאִישׁ הָאֶחָרוֹן, אוּ כִי יָמוּת הָאִישׁ הָאֶחָרוֹן" (דברים כד, ג) ולפיכך כתוב: "לֹא יוּכַל בְּעֵלָה הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר שְׁלַחָה לְשׁוּב לְקַחְתָּהּ", "לֹא יוּכַל", לא יקחנה צריך לומר, מהו "לֹא יוּכַל", אלא כיון שאשה זו נדבקה במדרגה ההיא שנקראת אחר, ונשפלה להשתעבד במדרגה תחתונה, לא רצה הקדוש ברוך הוא שזה בעלה הראשון ישוב ממדרגה שלו, לתת זרע ולהתדבק במדרגה ההיא שאינה שלו.

ובא וראה, אם אשה זו לא תנשא, אלא תזנה, אם ירצה בעלה מותר לו לשוב אליה, אבל אם נדבקה בנשואין לאחר הזה, לא יוכל בעלה הראשון לשוב למדרגה הראשונה שהיה בתחלה עמה, לא יוכל בודאי לשוב עמה למדרגה הראשונה לעולם.

אם נישאת הגרושה לאחר אסורה לבעלה אבל לאחר מותרת

"אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִטְמָאָה", אפשר תאמר, שהטמאה בלבו, אם כן אפילו אם תתרחק ותזנה בלא נשואין, אלא כיון שנדבקה לאחר הזה, הרי קבלה עליה חלקו של צד הרע ההוא, ובעלה הראשון שהוא מצד הטוב, לא יהיה לו עוד בה חלק לעולם, ולא יפרה עוד כלל למקום ההוא, אבל אם שלחה האיש האחרון, או "כִּי יָמוּת הָאִישׁ הָאֶחָרוֹן", לשאר אנשים מותרת, שאפשר תמצא אחר כמקדם, שיזדווג עמה.

זיו הזוהר

נו. האי מזבח רמז על מדת המלכות, עלמא דנוקבא, שורש נשמות הנקבות. נז. שלהגרושה מזדמן לה בעל שהנשמה שלו נתגרשה ממשכן העליון לבוא בגלגול, בשביל שלא רצה לקיים מצות פריה ורבייה. נח. אחר רמז על מקום שרובץ כח הטומאה של אל

אחר. נט. היינו הנשמה שנתגרשה למעלה לבוא בגלגול והאשה שנתגרשה למטה, וזה האיש השני נקרא אחר כיון שהראשון גרשה לפי שמצא בה ערות דבר, וזה השני לא איכפת לו בזה, ולקחה לאשה.

איש שיש לו בנים דבר רע לו שישא גרושה

אמנם מי שיש לו בנים מאשתו הראשונה, והכניס זו לתוך ביתו, בזה היום הוא נדבק בחרב קשה המתהפכת, בעבור שני טעמים, אחד שהרי כבר דחתה שנים החוצה, וזה הוא השלישי, ועוד כלי שנאחז בה אחר, איך יבא הוא ליתן בה רוח שלו וישתתף עמה ויתדבק בה, לא מפני שהיא אסורה, אלא מפני שבודאי שתפות רע היא אליו.

ספר זוהר השבת – לְאִבּוֹת וּבָנִים, זְקֵנִים עִם נְעָרִים
 עִם לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ – מְנוּקָד מְפָסָק וּמְחוּלָק לְקַטְעִים
 מְסוּדָר עַל הַפְּרָשִׁיּוֹת

ספר זוהר הקדוש חק לישראל דף היומי
 עִם לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ – מְנוּקָד מְפָסָק וּמְחוּלָק לְקַטְעִים
 מְסוּדָר עַל הַפְּרָשִׁיּוֹת

זוהר חלק ב' פרשת חיי שרה דף קכו ע"א

המכשפות הם בעיקר נשים

"מְכַשְפָּה לֹא תִחַיָּה", שאל רבי יוסי לרבי יצחק, ואמר לו, מפני מה כל מיני כשפים וקסמים אין נמצאים אלא בנשים, אמר לו כך למדתי, משבא הנחש על חוה הטיל בה זוהמא, בה הטיל ולא בבעלה.

ישראל פסקה זוהמתן

אמר לו רבי יוסי, הרי למדנו שכאשר עמדו ישראל על הר סיני פסק הזוהם מהם, ישראל שקבלו התורה פסק מהם הזוהם, אבל שאר אומות עובדי כוכבים ומזלות שלא קבלו התורה לא פסק הזוהם מהם, אמר לו יפה אמרת.

בנשים לא פסקה לגמרי ועוד שחזרו לזוהמתן במעשה העגל

אבל בא וראה, התורה לא נתנה אלא לזכרים, שכתוב: "וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לְפָנָי אֲבֵי יִשְׂרָאֵל" (דברים ד, מד), שהרי הנשים פטורות ממצות התורה, ועוד שחזרו כולם לזוהמתם כבתחלה לאחר שחטאו בעגל, ואשה קשה להפרד הזוהם ממנה יותר מן האיש, ולפיכך שכיחות הנשים בכשפים ובזוהם הזה יותר מהאנשים, שהרי נשים מצד השמאל הן באות, ונדבקות בדין הקשה, וצד זה נדבק בהן יותר מבגברים כמו שנתבאר, לפי שהן באות מצד דין הקשה, והכל נדבק והולך אחר מינו.

בא וראה שכך הוא כמו שאמרתי, שהרי בלעם היה מטמא עצמו בתחלה בשביל להמשיך עליו רוח הטומאה.

אשה בימי טומאתה צריך להזהר ממנה

כדמיון זה האשה בימי טומאתה, נצרך לו להאיש להיות נשמר ממנה, לפי שהיא נדבקת ברוח טומאה, ובאותו הזמן אם היא תעשה כשפים תצליח במעשיה יותר מזמן אחר, שהרי רוח טומאה שורה עמה, ועל כן בכל מה שנוגעת נטמא, כל שכן מי שמתדבק עמה, זכאים הם ישראל שהקדוש ברוך הוא נתן להם התורה, ואמר להם "וְאֵל אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאֶתָהּ לֹא תִקְרַב לְגִלּוֹת עֲרוֹתָהּ אֲנִי ה'" (ויקרא יח, יט כא).

בעופות שורה גם כן כח הנחש ויש שם כישוף

אמר לו, כל מי שמסתכל בצפצופי הצפרים למה נקרא מנחש, אמר לו, שהרי זה בא מאותו הצד, שרוח טומאה שורה על עוף ההוא, ומודיע עיניו בעולם.

וכל רוח טומאה בנחש נדבקים ובאים לעולם, ואין מי שינצל ממנו בעולם, שהרי הוא שכח עם כולם, עד הזמן שעתיד הקדוש ברוך הוא להעבירו מן העולם, כמו שכתוב: **"בַּלַע הַמּוֹת לַנֶּצַח וּמָחָה ה' אֱלֹהִים דְּמַעָה מֵעַל כָּל פְּנִים וּגוֹ"** (ישעיהו כה, ח'), וכתוב: **"וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אֶעֱבִיר מִן הָאָרֶץ וּגוֹ"** (זכריה יג, ב').

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף ח ע"ב

למה בא רעב ופוגע בעניים בשעה שהעשירים עברו את העברות

"אם עינה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו", רבי אלעזר שאל לרבי שמעון אביו, ואמר לו, הרי למדנו, שעל ג' עבירות שבעולם רעב בא לעולם, וכל עבירות הללו אינן נמצאות אלא בעשירים, לפי שלבם גס בהם, ואינן נמצאות בעניים, מה זה שורת הדין שהקדוש ברוך הוא הורג לעניים, ומקיים העשירים, הרי עוד יוסיפו לחטוא לפניו.

ה' עושה טוב לרשעים בשביל לאבדם

אמר לו יפה שאלת, וזאת ביארו החברים ואמרו, כאשר רוצה הקדוש ברוך הוא להפרע מן הרשעים, ולהאבידם מן העולם, אז נותן להם שלום, ומשלים להם בכל¹⁰¹. **אבל** בא וראה, שכל בני העולם לא נמצאים קרובים למלך העליון, כמו אלה הכלים שהוא משתמש בהם, ומי הם **"לב נשבר ונדכה"** (תהלים נא, יט), **"וְאֵת דָּכָא וּשְׁפַל רוּחַ"** (ישעיהו נז, טו), אלה הם הכלים של המלך.

כשהעניים צועקים ה' מתבונן ברשעים שבשבילם בא הרעה

וכאשר יש בצורת ורעב בעולם, והדין מתגבר על העניים, אז הם בוכים וגונחים לפני המלך, והקדוש ברוך הוא מקרבם יותר מהכל, זהו שכתוב: **"פִּי לֹא בָזָה וְלֹא שָׁקַץ עֲנוֹת עֲנִי"** (תהלים כב, כה), ואז הקדוש ברוך הוא פוקד בשביל מה בא הרעב לעולם, ווי לאותן הרשעים שגרמו כך, כאשר יתעורר המלך להשגיח בעולם על קול העניים, הרחמן יצילנו מהם ומעלבונם.

על זה כתוב: **"שָׁמַע אֲשַׁמַּע צַעֲקוֹתוֹ"**, **"שָׁמַע אֲשַׁמַּע"** שני פעמים, אחד להשגיח בקולם, ואחד להפרע מאותן הגורמים להם כך, ככתוב: **"וְחָרָה אִפִּי וּגוֹ"**, ועל כן בזמן שרעב נמצא בעולם, ווי לאותן עשירים הרשעים בשביל קול העניים העולה לפני הקדוש ברוך הוא.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קכא ע"א

בבחינת יסוד ומלכות נקרא קדוש ולמעלה בחכמה וכו' נקרא קודש

"וְאֲנִשִּׁי קֹדֶשׁ תְּהִינּוּ לִי וּבִשֶׁר בְּשֹׁדֵה טְרֵפָה לֹא תֹאכְלוּ וּגוֹ", בתחלה אמר להם: **"וְאִתָּם תְּהִי לִי מִמְּלַכַת כְּהִנָּם וְגוֹ קְדוֹשׁ"**, ועתה אמר: **"וְאֲנִשִּׁי קֹדֶשׁ תְּהִינּוּ לִי"**, מה בין זה לזה, אמר רבי יוסי, כאן במדרגה היותר גבוהה¹⁰², ושם לא כן, שכתוב: **"וְהָיָה הַנְּשָׂאָר בְּצִיּוֹן"**

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קכא ע"א

ס. על דרך הכתוב **"וּמִשְׁלֵם לְשִׁנְאָיו אֶל פְּנֵיו לְהֵאבִידוֹ"** (דברים ז, ט). סא. יפרש שקודש מרמז על

וְהִנּוּחַ בִּירוּשָׁלַם קָדוֹשׁ יֵאמָר לוֹ (ישעיהו ד, ג), במקום זה נקרא קדוש, ובמדרגה היותר גבוה נקרא קודש.

שכתוב: "קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַה' רֵאשִׁית תְּבוּאָתָה" (ירמיהו ב, ג), ראשית ודאי, חכמה נקראת ראשית, שכתוב: **"רֵאשִׁית חֲכָמָה יֵרָאֵת ה'"** (תהלים קיא, י), ולפי שישראל נקראים קודש, בשלמות הכל, כתוב: **"וּבָשָׂר בְּשֻׁדָּה טְרֵפָה לֹא תֹאכְלוּ"**, שהרי ישראל ששלמותם היא על הכל, אין יונקים מצד הדין הקשה.

טרפה אסור לבני ישראל

"לִפְלֶבֶת תִּשְׁלַכּוּן אֹתוֹ", לכלב ודאי, שהוא דין החצוף והתקיף על הכל, וכיון שהדין התקיף שורה על הטרפה ומכניס בה זוהם^[מ], אסור להם לאותן שנקראים קודש לאכל הבשר, אלא **"לִפְלֶבֶת תִּשְׁלַכּוּן אֹתוֹ"** ודאי, שהוא דין חצוף, ודין תקיף יותר מהכל, שכתוב: **"וְהַכְּלָבִים עֲזִי נִפְשׁוּ"** (ישעיהו נו, יא).

טעם איסור אכילת נבלה הוא יותר מטרפה, כיון שנתנבלה על ידי ישראל

בא וראה, כאשר נזכר נבלה בתורה, כתוב בישראל קדוש ולא קודש, כאן בטרפה כתוב: **"וְאִנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּ לִי, וּבָשָׂר בְּשֻׁדָּה טְרֵפָה לֹא תֹאכְלוּ"**, ושם בנבלה כתוב: **"לֹא תֹאכְלוּ כָּל נְבֵלָה וְגו' כִּי עִם קָדוֹשׁ אַתֶּם"** (דברים יד, כא), קדוש ולא קודש^[מ], שהרי נבלה יכול להיות שמצד ישראל נעשית, שלא פסלה זוהם דין התקיף אלא ישראל, כי הרבה אופנים יש בה בנבלה כמו שנתבאר.

אמר רבי שמעון, כאן כתוב: **"וְאִנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּ לִי"**, ושם כתוב: **"כִּי עִם קָדוֹשׁ אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיךָ"** (דברים יד, כא), כי עם קדוש אתה לי צריך לומר, אלא כאן מדברת מדרגה היותר גבוה, ושם השכינה, כמו שכתוב: **"וְהָיָה הַנִּשְׁאָר בְּצִיּוֹן וְהִנּוּחַ בִּירוּשָׁלַם קָדוֹשׁ יֵאמָר לוֹ"** (ישעיהו ד, ג).

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קכא ע"ב

ישראל נקראים אנשי קדש אנשי הבינה הנקראת קדש

למדנו, שאמר רבי אלעזר, כתוב: **"וְאִנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּ לִי"**, מהו **וְאִנְשֵׁי**, ואחר כך **קֹדֶשׁ**^[מ], אלא אנשי של קודש ודאי, שלמדנו, לא יצאו ישראל לחירות אלא מצד היובל^[מ],

זיו הזוהר

מן הפגם של טרפה, ועל זה מתרץ דהא נבלה מסטרא דישראל אתעביד, פירוש, כיון שכתוב שם **"לֹא תֹאכְלוּ כָּל נְבֵלָה"**, היינו כל מיני נבלה, אפילו נבלה שלא שלט בה דינא תקיפא, ולא מתה מחמת חולאת של ח"י טרפות, אלא שנתנבלה על ידי ישראל בשחיטה פסולה, לפיכך כתוב בנבלה קדוש ובטרפה קודש. **סד**. פירוש, כיון שאנשי לשון רבים, היה צריך לומר ואנשי קדושים. **סה**. מרמו

הזווגות חכמה ובינה, וקדוש מרמו על הזווגות תפארת ומלכות הנרמזין בתיבות ציון וירושלים, נמצא לפי זה, שקודש מרמו על קדושה יותר גבוה מקדושה של קדוש. **סב**. היינו על ידי איזה חולאת מן הח"י טרפות. **סג**. זה כעין קושיא, שאם קודש מדרגה יותר גבוה מקדוש, למה כתוב בטרפה קודש ובנבלה קדוש, הלא נבלה חמורה שמטמאה, ומסתבר שהפגם של נבלה נוגע למדרגה יותר גבוה

לאחר שיצאו לחירות, נשא אותם יובל הזה בכנפיו, ונקראים אנשים שלו, בנים שלו, וכתוב בו ביובל: **"יובל היא קדש תהיה לכם"** (ויקרא כה, יב), **"קדש"** ודאי, **"לכם"** ודאי, ולפיכך **"ואנשי קדש תהיו לי"**, אנשי קודש ודאי, אנשים שלו ממש, והקדוש ברוך הוא אמר כך.

ישראל הם בני אבא ואמא והם נקראים אחים להקדוש ברוך הוא

ועל כן זכו ישראל להקרא אחים להקדוש ברוך הוא, שכתוב: **"למען אחי ורעי וגו'"** (תהילים קכב, ח'), ואחר כך נקראים קודש ממש, שכתוב: **"קדש ישראל לה' ראשית תבואתה"** (ירמיהו ב, ג), קדש ולא אנשי קדש, לפיכך: **"פל אכליו יאשמו"**, וכתוב: **"וכל זר לא יאכל קדש"** (ויקרא כב, ט'), **"ואיש פי יאכל קדש בשגגה"** (שם פסוק יד).

אסור לבייש בן ישראל

למדנו, שישראל נקראים קודש, ולפי שהם קודש, אסור לו לאדם לקרוא לחברו בשם של גנאי, ולא לכנות שם לחברו, ועונשו גדול, וכל שכן אם מביישו בענינים אחרים.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קכג ע"ב

תקימו מצוותי שלא יאונה לכם כל רע

"ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו וגו'", מהו **"תשמרו"** [סז], תשמרו צריך לומר, אלא תשמרו בודאי, מהו **"אשר אמרתי אליכם"**, כלומר שהגזמתי לכם על דבר עבודתי, תשמרו שלא תגיע לכם כל רע, תשמרו על ידי השמירה וההגנה שלי בלבד [סז].

אל תגרמו שתגלו לבין האומות

"ושם אלהים אחרים לא תזכירו" [סח], כלומר אל תגרמו שתגלו בין האומות בארץ אחרת, שאז יתקיים בכם מה שכתוב: **"ועבדתם שם, אלהים אחרים וגו'"** (ירמיהו טז, ג).

ה' מזהיר את ישראל לטובתם

דבר אחר, **"ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו"**, רבי יהודה פתח, **"שמע עמי ואעידה בך וגו'"** (תהלים פא, ט), **"לא יהיה בך אל זר וגו'"** (שם פסוק י'), מקראות האלו אמרם דוד ברוח הקודש, ויש לעיין בהם, **"שמע עמי"**, בכמה מקומות הזהירה התורה לאדם, בכמה מקומות הזהיר הקדוש ברוך הוא בו באדם, והכל לטובת האדם, כדי שישמור מצות התורה, שכל השומר דרכי התורה ומתייגע בה, כאילו התייגע בהשם הקדוש.

העוסק בתורה כאילו עוסק בהקדוש ברוך הוא עצמו

ולמדנו, שהתורה כולה שמו של הקדוש ברוך הוא היא, ומי שמתייגע בה, כאילו התייגע בהשם הקדוש, לפי שהתורה כולה היא שם אחד של הקדוש ברוך הוא, שם

זיו הזוהר

על כח עולם הבינה, מקור החירות. סו. פירוש, סז. שלא תצטרכו לבקש פעולות אחרות בענין למה הנקודה בבנין נפעל, ולא באופן הצווי. שמירתכם. סח. קשיא ליה למה כתוב תזכירו

העליון, שם הכולל כל השמות, ומי שמחסר אות אחת ממנה, כאילו עשה פגם בהשם הקדוש, למדנו, **"וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים לֹא תִזְכְּרוּ"**, לא תוסיף על התורה ולא תגרע ממנה.

אסור לקרוא בספרים של חכמות חיצוניות

רבי חייא אמר, **"וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים לֹא תִזְכְּרוּ"**, זה מי שעוסק בספרים אחרים שאינם מצד התורה, **"לֹא יִשְׁמַע עַל פִּיךָ"**, שאסור אפילו להזכירם וללמוד מהם טעם, כל שכן טעם על התורה.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קכד ע"א

במועדים תלוי האמונה

"אֵת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֵר", אמר רבי יהודה, מפני מה כתוב: **"וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים"**, ונסמך לו **"אֵת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֵר"**, אלא מי שאינו שומר מצוה זו, כמי שאינו שומר האמונה של הקדוש ברוך הוא, מה הטעם, לפי שבמצוה זו נקשרה האמונה.

אמר רבי יצחק, וכן בכל שאר זמנים וחגים, שהרי כולם נקשרים בשם הקדוש העליון[ט], ולכך למדנו, במה שכתוב: **"שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה"**, שהוא לפי שבהם תולה האמונה.

מצות ראייה כדי לקבל שפע

"יִרְאֶה כָּל זְכוּרְךָ", מפני מה **"כָּל זְכוּרְךָ"**, אמר רבי אלעזר, **"כָּל זְכוּרְךָ"** ממש[ע], לפי שלוקחים ברכה מן המעין של הנחל, מכאן למדנו, כל בן ישראל שנימול, צריך להתראות לפני המלך הקדוש, כדי שיקח ברכה מן המעין של הנחל, זהו שכתוב: **"כִּבְרַכְתָּ ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ"** (דברים טז, יז), וכתוב: **"אֶל פְּנֵי הָאֲדֹן ה'"**, כמו שביארנו שמשם נשפעות הברכות, ולוקחים משם ברכה, אשרי חלקם של ישראל מכל שאר העמים.

בזכות מצות מילה עקר ה' גוים מנחלתם ונתן לישראל

רבי חייא אמר, בזכות ישראל הנימולים נכנעו שונאיהם תחתיהם, ויורשים נחלתם, בא וראה מה כתוב: **"יִרְאֶה כָּל זְכוּרְךָ"**, וכתוב אחריו: **"כִּי אֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֵיךָ וְגו'"**, שהקדוש ברוך הוא עוקר מושבות ממקומם ומחזיר מושבות למקומם, ולפיכך, **"יִרְאֶה כָּל זְכוּרְךָ אֵת פְּנֵי הָאֲדֹן ה'"**.

זוהר זיו הוזהר
בבנין הפעיל, שהיה לו לומר בבנין קל, אל תזכרו. סט. כי הג' מועדים פסח שבועות וסכות, הם כנגד חסד גבורה ותפארת, שורש קדושת אברהם יצחק ויעקב. ע. שמרמז על המעלה והכח להמשיך שפע
ברכה מן המקור, דמתמן מריקין ברכאן למדת המלכות, שנקראת פני האדון ה', דמתמן נטלין ברכתא שזאת ביכולת לפעול רק על ידי זכורך, פירוש, על ידי הנימולים דוקא.

זוהר חלק ג' פרשת שלח דף קסה ע"ב

ה' משתבח עם שומרי הברית

ראש הישיבה מדייק, **"יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ"**, מהו **"זְכוּרָךְ"**^[עא], אלא כל אותן הנוטרים ברית הקדוש, ואין חוטאים בו, אלה הם בני המלך, שבכל יום משתבח בהם, וזוכר אותם תמיד, ולכך כתוב: **"זְכוּרָךְ"**, אלה שיש בהם חותם הברית הקדוש שהמלך זוכר אותם בכל יום, שאין שבח לפני מלך העליון, כמי שנוטר את הברית הזה.

ג' רגלים נגד האבות שקיבלו עליהם הברית

ועל כן צריכים להתראות שלש פעמים בשנה לפניו, שלש פעמים למה, אלא לבעבור אבות הראשונים שקבלו עליהם אות הברית, ראשית לכל מצות התורה, ולפיכך נאמר, **"שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה"**, אברהם קבל עליו אות הברית, יצחק קבל עליו אות הברית, יעקב היה שלם מכולם, ועל כן כתוב בו: **"וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם"** (בראשית כה, כז), שלם מכולם, אברהם נקרא תמים, ולא היה כל כך שלם, אבל תם היינו שלם מכולם.

זוהר חלק ב' פרשת יתרו דף סז ע"א

אין לזוקף האצבעות בחנם אלא בברכה ותפילה

"וְלֹא יֵרָאוּ פְּנֵי רִיקָם", אמר רבי חזקיה, זה הוא הסוד של זקיפת האצבעות, כאשר האדם זוקף אצבעותיו למעלה, צריך שלא לזוקפן ריקם, אלא בתפלה ובתחנונים או בברכות, ועל זה כתוב: **"וְלֹא יֵרָאוּ פְּנֵי רִיקָם"**, ואל יראו לפני לא כתוב, אלא **"פְּנֵי"**^[עב], זה סוד זקיפת האצבעות, שלא נצרך לזוקפן בחנם כמו שנתבאר.

זיו הזוהר

עא. שהיה לו לומר זכריך, ומתרץ שהוא גם כן שבהן מתגלה הארת האלהות, וכנגדן עשר אצבעות מלשון זכירה. **עב.** פני ה' רמז על העשר ספורות, הידים, ה' דימין חסדים וה' דשמאל גבורות.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קסג ע"ב

הרואה צדיקים כאילו רואה פני השכינה

"שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ אֶל פְּנֵי הָאֲדֹן ה'". [אל האדון ה' או לפני האדון ה' צריך לומר, מהו פני, אלא זו פני השכינה, מי הם פני השכינה] אמר רבי אלעזר, כאשר רואה האדם צדיקים או אנשים זכאים שבדור ופוגע בהם, ודאי הוא רואה פני השכינה, ולמה נקראים פני השכינה, לפי שהשכינה מסותרת בתוכם, היא בהסתר והם בהתגלות, ולפי שהם קרובים לה נקראים פנים שלה, והיא מתתקנת עמהם להתראות לפני מלך העליון.

זוהר חלק ב' פרשת בא דף לח ע"א

צריך ללכת לצדיקים ללמוד מהם

בכו רבי חייא ורבי יוסי ואמרו, רבי שמעון בר יוחאי, שהוא פתח השערים של סודות החכמה, והוא פעל תקון במדרגות העליונות, ודאי בדור הזה מי הוא פני האדון ה', זה רבי שמעון בר יוחאי, שעליו נאמר: **"שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ אֶל פְּנֵי הָאֲדֹן ה'"** [עג], שמי שהוא גבר בגוברין צריך להתראות לפניו.

זיו הזוהר

שהקו"ף מן קדוש נשתנה בעבור הסמיכות מן קמ"ץ לשו"א. **והנה** כפי שסדרתי בפנים סמיכות הענינים, נראה ממילא מתורץ על נכון, שיש כאן רמז טוב על דרוש הזה, אבל עוד נראה לי לתרץ בדרך אמת, דהנה נמצא בתורה טעם פסיק בין האדון ובין ה', הן בהפסוק דמשפטים והן בהפסוק דכי תשא, וזה פלא, דאם נאמר הפירוש שהאדון הוא ה', וה' הוא האדון אם כן אין כאן מקום כלל להטעם פסיק שבאמצע, וידוע שהטעמים נמסרו למשה מסיני, לכן דרשו שזה שני דברים, ופני האדון היינו צדיקי הדור, ואפשר שמכאן לקחו חכמינו ז"ל הדין שחייב אדם להקביל פני רבו בשלש הרגלים, וזהו תירוץ אמת בעזרת ה' יתברך, ואוכל לומר מקום הניחו לי וכו'.

עג. מבקרי הזוהר מצאו כאן מקום להשפיל כבוד הזוהר, דאיך יתכן לקרות לר' שמעון בר יוחאי פני האדון ה', והגאון יעב"ץ רוצה לתרץ, שזה מוסב על הפסוק **"שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ אֶת פְּנֵי הָאֲדֹן ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל"** דפרשת כי תשא, ודורש את לרבות תלמידי חכמים, כדדרש ר' עקיבא על הפסוק **"אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ תִירָא"** (דברים ו יג). **והרב** רבי משה מקוונץ בספרו בר יוחאי רוצה לתרץ, שזה האדון ה' היינו האדון שנתמנה מאת ה', ועל דרך שאיתא בזוהר פרשת נשא בסוף האדרא רבא, על הפסוק **"וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֲנֹג לְקֹדֶשׁ ה' מְכַבֵּד"** (ישעיהו נח, ג), מאן הוא קדוש ה', דא ר' שמעון בר יוחאי, אבל גם זה התירץ נראה לדחוק, דאם כן היה לו לומר אל פני אדון ה', האל"ף בחטף קמץ, כמו

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קכד ע"ב

שלא לערב הקדושה בהקליפה

"רֵאשִׁית בְּפוּרֵי אֲדַמְתֶּךָ תָּבִיא בֵּית ה' אֶלֶהֶיךָ לֹא תִבְשֵׁל גְּדֵי בַחֲלָב אָמוֹ", אמר רבי אבא, מה ענין זה לזה, אלא שלא לערבב דבר תחתון בעליון, שלא תהיה יניקה לצד של חיצוניות מן צד של פנימיות^[עד], מה בין זה לזה, זה של חיצוניות הוא מצד הטומאה, וזה של פנימיות הוא בצד הקדושה.

מהו "אָמוֹ", זו השכינה הקדושה שנקראת אם, "בַּחֲלָב אָמוֹ", שלא יהי יונק מצד הקדושה מי שלא נצרך.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קכח ע"א

אמר רבי יהודה, מה שאמר רבי אבא לא נכון, "בַּחֲלָב אָמוֹ", בחלב האם צריך לומר, מהו "אָמוֹ", ואפשר תאמר שהשכינה הקדושה היא אמו של צד הטומאה, לא כן, שהרי שמעתי שאמר רבי שמעון, שהשכינה אם הקדושה היא, בחלק של ישראל נאחזת, שכתוב: "כִּי חֵלֶק ה' עִמּוֹ" (דברים לב, ט).

גם הקדושה וגם הטומאה תלויים בשכינה

אמר רבי שמעון, יפה אמרת, וגם רבי אבא יפה אמר, שהכל זה בזה תולה, בא וראה, שהשכינה נאחזים בה למעלה, מצד זה ומצד זה, ושנים הם, צד אחד לימין וצד אחד לשמאל, ולפיכך יש מהם הנוטים לימין ומהם הנוטים לשמאל, וכולם תולים בזאת האם הקדושה, ונאחזים בה, מתי נאחזים בה, בזמן שזאת האם יונקת מצד של דין, והמקדש נטמא, והנחש התקיף מתחיל להתגלות, אז יונק הגדי מחלב אמו, והדינים נתעוררים.

ישראל מביאים ביכורים ועל ידי זה לא נמסרים לצד הטומאה

ועל כן ישראל מקדימים ומביאים בכורים, וכאשר מביאים הבכורים, צריכין לומר ולפתח בו בלבן, שבקש בכשפיו האלו לשלוט ביעקב ובזרעו הקדוש, ולא נתנו בידו, ולא נמסרו ישראל לצד זה, ועל כן כתוב: "רֵאשִׁית בְּפוּרֵי אֲדַמְתֶּךָ וגו'", "לֹא תִבְשֵׁל גְּדֵי בַחֲלָב אָמוֹ", שלא יהיה צד הטומאה יונק מחלב אמו, ולא יהיה נטמא המקדש, ולא יתעוררו הדינים.

ולפיכך אסור לאכול בשר בחלב לכל זרע קודש, שלא לתת מקום בהקדושה למי שלא נצרך, שהרי בעשיה זו תולה הדבר, בהעשיה שלמטה נתעורר למעלה.

האוכל בשר בחלב גורם לעורר את כח הטומאה

מובא בהספר של שלמה המלך, שכל מי שאוכל מאכל זה שנתבשל יחד, או שאוכלם זה אחר זה בשעה אחת, או בסעודה אחת, ארבעים יום נראה כגדי מקולס בעורו, לפני

זיו הזוהר
עד. גדי מרמז על כח הטומאה, על דרך הכתוב "הוּ עָשׂוּ אָחִי אִישׁ שְׂעִיר" (בראשית כו, יא) כידוע.

אותן שלמעה[עיה], ומחנות של כח הטומאה מתקרבים אליו, וגורם לעורר דינים בעולם, דינים שאינם קדושים.

ואם מוליד בן באותן הימים, נמשכה לו נשמה מצד הטומאה שאינה נצרכה, וכתוב: **"והתקדשתם והייתם קדשים וגו'"** (ויקרא יא, מד), הבא להטמא מטמאין לו בודאי, שכתוב: **"וּנְטַמְתֶּם בָּם"** (שם פסוק מג), חסר אל"ף, טומאה של מאכל איסור מטמטם ביותר[עיה], שאין רשות לטהר כך, כמו בשאר מיני טומאה שנטהרים.

ועוד, שיש לו לפחד מחיות רעות, שהרי בעיניהם כגדי נראה, ויכול להנזק, לפי שצולם האלהים שבאדם עבר ממנו.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קכד ע"ב

ה' אמר כן בשביל להתפייס עם ישראל שהם יאמרו שרוצים את ה' ולא מלאך
"הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ וְגו'", אמר רבי אלעזר, דבר זה לא אמר הקדוש ברוך הוא אלא באהבתו לישראל להתפייס עמהם, משל למלך שהיה מבקש ללכת עם בנו, ולא רצה לעזבו, בא אליו בנו והיה מתיירא לבקש מן המלך שילך עמו, הקדים המלך ואמר, הרי שר צבא פלוני ילך עמך לשמרך בדרך, אחר כך אמר, השמר לך ממנו שהרי אינו אדם שלם, אמר בנו, אם כן או אני אשב כאן, או אתה תלך עמדי ולא אפרד מעמך, כך הקדוש ברוך הוא, בתחלה אמר **"הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ לְשֹׁמְרֶךָ בְּדַרְךָ"**, ואחר כך אמר **"הַשְּׁמֹר מִפְּנֵי וְגו'"**, בשעה ההוא אמר משה **"אם אין פָּנֶיךָ הֹלְכִים אֶל תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה"**.

לדעת ר' שמעון הכוונה על השכינה

אמר רבי שמעון, אלעזר בני יפה אמרת, אבל בא וראה, שבמקום הזה לא אמר משה כלום, ולא השיב דבר כנגדו, מפני מה, לפי שכאן לא נשמע התפרדות ממנו.

באיזה זמן השיב משה, בזמן שאמר הקדוש ברוך הוא **"וְשִׁלַּחְתִּי לְפָנֶיךָ מַלְאָךְ"**, וכתוב: **"כִּי יֵלֶךְ מַלְאָכִי לְפָנֶיךָ"** סתם, ולא פירש הדבר, ועל כן כתוב כאן, **"אם שְׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקֹלוֹ וְעָשִׂיתָ כֹּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר"**, **"אֲשֶׁר אֲדַבֵּר"** דוקא, וכתוב: **"וְאֵיבֹתִי אֶת אֵיבֶיךָ וְצַרְתִּי אֶת צַרְרֶיךָ"**, הבל בו תולה[עיה].

כללו של דבר, שמשה לא רצה מלאך, שהרי כתוב: **"וַיֹּאמֶר אִם נָא מְצַאֲתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדַנִּי יְלֹךְ נָא אֲדַנִּי בְּקַרְבִּנִי"**.

זיו הזוהר

איסור. עו. שנשמע מדברי הקדוש ברוך הוא, שהוא בעצמו יעשה כל זאת, ולא מלאך, לפיכך הבין משה, שאין זה מלאך מן המלאכים, אלא השכינה הקדושה בעצמה, ולכך שתק משה כאן, אבל רבי אלעזר רצה לומר שמלאך דכאן גם כן מלאך מן המלאכים.

עה. פירוש, לפני המקטרגים שבשמים, יש מפרשים שנראה רושם של גדי מקולס בעור זה האיש, כמו שהיה בחטא העגל, שכל מי שחטא בעגל, היה נראה בעור של מצחו רושם של עגל, ויש מפרשים שכל צורת זה האיש נשתנה לצורת גדי מקולס לפני המחבלים. עו. לפי שנתפסם הגוף בדם ושומן של

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קכה ע"ב

כאן קיימו מצוות פריעה

וְאֵל מֹשֶׁה אָמַר עֲלֵה אֶל ה' וּגו', מי אמר, זו השכינה, **"עֲלֵה אֶל ה'"**, כמו שכתוב: **"וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים וַיְקַרְא אֵלָיו ה'"**^[עח], ולמה כל זה, כדי לכרות עמהם ברית, לפי שקיימו מצוות פריעה, מה שלא יצאו כך ממצרים, שנימולו בלי פריעה, וכאן קיימו מצוות פריעה, ונכנסו בקיום הברית, שכתוב: **"שָׁם שָׁם לֹו חֵק וּמִשְׁפָּט"** דוקא חק ומשפט^[עט], **"וְנָסְהוּ"**, בזה האות הקדוש שנתגלה בהם, וכאן נתקיים בהם על ידי משה כריתת הברית, שכתוב: **"וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת הַדָּם וַיִּזְרַק עַל הָעָם וּגו'"**.

רמז לשכינה הקדושה

אמר רבי יצחק, מה שכתוב: **"וַיִּזְרַק עַל הַמִּזְבֵּחַ"**, במזבח לא כתוב, אלא **"עַל הַמִּזְבֵּחַ"** דוקא^[פ], **"וַיְהַשְׁתַּחֲוִיֶתֶם מִרְחֹק"**, מהו **"מִרְחֹק"**, ככתוב: **"מִרְחֹק ה' נִרְאָה לִי"** (ירמיהו לא, ב)^[פא], וכתוב: **"וַתִּתְצַב אַחֲתוֹ מִרְחֹק"** (שמות ב, ד).

למד רבי אבא, שעד עתה עמדה השכינה בפגם^[פב], ובאותו זמן זכו ישראל יותר בחלק הקדושה, וכתרו ברית קדוש עם הקדוש ברוך הוא.

משה קישר את ישראל עם השכינה ואת שניהם בז"א

וְאֵל מֹשֶׁה אָמַר עֲלֵה אֶל ה'", מה הטעם שאמרה לו השכינה עלה למעלה, שהרי אני וישראל נשתתף יחד בשלימות על ידך, מה שלא היה עד עתה, מה כתוב: **"וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וּגו'"**, חלקו לשני חלקים, חצי הדם זרק על העם, וחצי הדם זרק על המזבח, כמו שנתבאר^[פג], וכתוב: **"הִנֵּה דַם הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת ה' עִמָּכֶם"**.

"וַיִּשֶׂם בְּאַגְנֹת", באגנת כתוב חסר וא"ו, כמו שכתוב: **"שָׂרְרָךְ אֲגַן הַסֶּהַר אֶל יַחֲסֹר הַמְּזֹג"** (שיר השירים ז, ג)^[פד].

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קכו ע"א

משה וישראל זכו לדברים הרבה שלא היו זוכים בהם עד עכשיו

"וַיִּנְגַשׂ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֶל ה'", אשרי חלקו של משה, שהוא לבדו זכה למה שלא זכה בן אדם אחר, ישראל זכו עתה מה שלא זכו עד אותו השעה, ובשעה ההיא נתקיימו בקיום

זיו הזוהר

הקדושה. **פד.** סהר רמז על השכינה הקדושה, ומדת המלכות, שאין לה אור של עצמה, כמו הלבנה, אג"ן הוא ד"ן, מז"ג הוא נו"ן, היינו שהדין שנתעורר בהשכינה נמתק על ידי התמזגות בה אור מן נו"ן שערי בינה, וכן כאן אגנת רמז על השכינה הקדושה שנעשה עמה עתה כריתת ברית.

ע"ה פירוש, שמשה עלה אל השכינה שנקראת אלהים, ואז באה אליו הקריאה מן ה', דהיינו ספירת התפארת. **עט.** חק ומשפט, מרמז על מילה ופריעה. **פ.** על המזבח, רמז על השכינה הקדושה. **פא.** שהשיג שם הארה ממרחק היינו מעולם הבינה. **פב.** לפי שהיו בלי פריעה. **פג.** שמרמז על השכינה

עליון הקדוש, ובשעה ההיא נתבשרו שיהיה ביניהם בית המקדש, ככתוב: **"וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנֹתַי בְּתוֹכְכֶם"**.

זוהר חלק ב' פרשת בשלח דף סו ע"ב

אסור להסתכל בקשת ובידי הכהנים בשעה שנושאים כפיהם

"וַיֵּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'", אמר רבי יוסי, וכי מי יכול לראות את הקדוש ברוך הוא, והרי כתוב: **"כִּי לֹא יֵרְאֵי הָאָדָם וְחָי"**, וכאן אמר **"וַיֵּרְאוּ"**, אלא שנתגלה הקשת עליהם בגוונים מאירים, וכך למדנו, כל מי שמסתכל בקשת כמי שמסתכל בהשכינה, ולהסתכל בהשכינה אסור, ועל כן אסור לו לאדם להסתכל באצבעות הכהנים בשעה שפורסים ידיהם לדוכן.

אסור להסתכל בקשת שלמעלה ובקשת שלמטה

ואסור להסתכל בקשת שלמעלה ובקשת שלמטה, בקשת שלמעלה היינו בגוונים שלו, שכל מי שמסתכל בגוונים שלו כאילו הסתכל בהמקום שלמעלה, ואסור להסתכל בו שלא יעשה בזיון בהשכינה, קשת שלמטה מה הוא, זה אות הברית שנרשם בו באדם, שכל מי שמסתכל בו עושה בזיון למעלה.

אמר רבי יצחק, אם כן הלא כתוב: **"שִׁים נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי"** (בראשית כד, ב), שהיה משביעו באות הזה, אמר לו, הנח להם לאבות העולם שאין הם כשאר בני העולם, ועוד, **"שִׁים נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי"** כתוב, ולא כתוב ראה תחת ירכי, לפיכך אסור להסתכל בקשת סתם כמו שלמדנו.

בני ישראל ראו את הארת השכינה

"וַיֵּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל", למדנו שנתגלה הקשת עליהם בגוונים יפות, מאירות, ולוהטות לכל צד, כך נשמע שכתוב: **"וַיֵּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל"**, ולא כתוב, ויראו אלהי ישראל^[פ], אמר רבי יוסי, זה אור מנורת השכינה, ומה הוא, זה שנקרא נער המשמש להשכינה בהמקדש שלמעלה^[פ], ולפיכך את דוקא.

תחת רגלי השכינה היתה לבנה שנעשתה מילד שהכניסו ללבנה

"וְתַחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לְבַנַּת הַסְּפִיר", שנרשם שם תחת מקומו לבנה אחת, מאותן לבנים שהיו בונים במצרים, שלמדנו אשה אחת ילדה במצרים, ויבואו נוגשי פרעה והשליכו הילד בלבנה אחת, ובא כף יד מן השמים ויקח את הלבנה, ורשם אותה תחת רגלי השכינה, ונתקיים שם הרושם עד שנשרף בית המקדש שלמטה, שכתוב: **"וְלֹא זָכַר הָאָדָם רַגְלָיו"** (איכה ב, א).

זיו הזוהר

פה. את לרבות השכינה הקדושה. פו. פירוש, נער, כדי שיהיה נקל להם לראות זיו אורה. בענין שהשכינה נתלבשה אז בהמלאך מטטרו"ן שנקרא לבנת הספיר שמביא המעשה מאשה אחת שילדה

הארת היסוד שממנו נמשך הארה לע"ב מלאכים הסובבים את המלכות

רבי חייא אמר, לבנת הספיר, זו הארת הספיר, התנוצצות כוכבים במנורה של הרבה נרות חקוקים שהם העליונים במעלה[פי], ולוהטים לע"ב צדדים, זהו שכתוב: "וַיִּסְדְּתֶיךָ בְּסַפִּירִים" (ישעיהו נד, יא),

"וְכַעֲצָם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר", מהו עצם השמים, אמר רבי אבא, כמו שעצם השמים חקוק בע"ב ענפים המתנוצצים ולוהטים בכל צד, אף כן המראה של עצם השמים ההוא כמראה השמים ממש, רבי יהודה אמר, הכל היה נרשם באור ההוא של המראה הנחקק מצד השכינה.

היךך מעוניין להקדיש
דָּקָה בְּיוֹם?
לְקַרְא זוהר הקדוש
 ההודיעה הזאת נכתבה בשבילך!!!

כאן ניתן להשיג בחינם ספרי זוהר לקל
 המעוניין להקדיש דקה ביום לקרא זוהר הקדוש,
 כל יום אתה לומד דקה זוהר ומקרב את הגאולה ברחמים (זוהר דף סב"ד).

כשיבוא משיח יאמר עליך:
 "בזכותך הגעתי
 לך יש חלק בגאולת העם".

בית שמש: 0548-436784, ירושלים: 02-6255789
 בת ים: 03-6304523, 052-9077914, 054-2214449
 במרכז: 09-8323442, בצפון: 054-9788564, בדרום: 08-6108608

זיו הזהר

שיש כאן טעות הדפוס, וצריך לומר בקנדילי, ומשמעות תיבה זו היא מלשון ליטיין, כי מנורה שיש בה קבוץ מהרבה נרות נקראת קנדילבר, ועל פי זה יובן כאן הכוונה שהלבנת הספיר היא נראה מתנוצצת בהרבה מיני קוי אור כאלו היתה מנורה של קבוץ הרבה כוכבים מאירים נחקקים בה.

מובא בתרגום יונתן בנוסח אחר. פז. קלדיטי מבורשי הזהר לא מצאו משמעות תיבות האלה, ונראה לי לפרש, קלדיטי משמעותו כוכבים מאירים, דהני כלדאי נקראים על שהיו חוזים בכוכבים, והגם כי שם באות כ"ף וכאן באות קו"ף, אבל בירושלמי נזכר קלדהי בקו"ף מובא בערוך, ותיבת בקנדיטי נראה לי כמעט בלתי ספק

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קכו ע"א

חטאם שאכלו ושתו

"וְאֵל אֶצִּילִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יְדוֹ וגו'", "אֶצִּילִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל "אלו נדב ואביהו, "לא שָׁלַח יְדוֹ", שסילק עונשם לאחר זמן ולא נענשו כאן, רבי יוסי אמר, שדבר זה נאמר לשבח שלהם, שכתוב: **"וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ"**, שזנו עיניהם מאור הזה, רבי יהודה אמר, אכילה ודאית אכלו וזנו את עצמם, וכאן נתקשרו למעלה, לולא שקלקלו דרכיהם אחר כך, כמו שביארנו, אמר רבי אלעזר, ואפילו ישראל בשעה ההיא נתתקנו, ונתקשרה בהם השכינה, וכריתות הברית ונתינת התורה הכל היה בזמן אחד, וישראל כשעה ההיא לא ראו לעולם, ולעתיד לבוא עתיד הקדוש ברוך הוא להתגלות על בניו, שיראו כולם הכבוד שלו עין בעין, ככתוב: **"כִּי עֵין בְּעֵין יֵרְאוּ בְּשׁוֹב ה' צִיּוֹן"** (ישעיהו נב, ח), וכתוב: **"וְנִגְלָה כְבוֹד ה' וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו וגו'"** (ישעיהו מ, ה).

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף פד ע"א

הלוחות היו כתובים מאש שחורה על אש לבנה והאותיות היו נראות משני הצדדים

"וַיֹּאמֶר ה' אֵל מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הִהָרֶה וְהָיָה שָׁם וְאֶתְנָה לְךָ אֶת לַחַת הָאֲבָן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה וגו'", אמר רבי חייא, כאשר נחקקו האותיות בלוחות האבן, היו נראות בשני הצדדים, מצד זה ומצד זה, והלוחות מאבן ספירינן היו, ונחקקו ונתכסו באש לבנה, והאותיות היו מאש שחורה, וחוקות היו בשני הצדדים מצד זה ומצד זה.

אש שחורה ואש לבנה נגד חסד וגבורה

אמר רבי אבא, הלוחות היו בשלימותן, והאותיות היו פורחות ונראות בשתי אשות, אש לבנה ואש שחורה, שיתראה ביחד בחינת ימין ובחינת שמאל, שכתוב: **"אֲרֹךְ יָמִים בְּיָמֶינָהּ בְּשִׂמְאוּלָהּ עֶשֶׂר וְכָבוֹד"** (משלי ג, טז), והלא כתוב: **"מִיְמִינוּ אֵשׁ דָּת לְמוֹ"** (דברים לג, ב), אלא מצד הגבורה היתה, ונתכללה בימין, ולפיכך היו אש לבנה ואש שחורה.

רבי יצחק אמר, התורה נתנה באש שחורה על גבי אש לבנה, להכליל בחינת הימין בשמאל, ובחינת השמאל תתהפך לימין, שכתוב: **"מִיְמִינוּ אֵשׁ דָּת לְמוֹ"**.

זוהר חלק ג' פרשת שמיני דף מ ע"ב

ענין הריון התורה והמצוה

"וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרְתֶם", "וְהַתּוֹרָה", זו תורה שבכתב, "וְהַמִּצְוָה", זו תורה שבעל פה, "לְהוֹרְתֶם" כתוב חסר, ככתוב: "וְאֵל תִּדְרֹךְ הוֹרְתִי" (שיר השירים ג, ד).

כאן יש לעיין, להורתם של מי, אפשר תאמר הורתם של ישראל, לא כן, שהרי ישראל לא נזכרו במקרא הזה, אלא הורתם של התורה והמצוה, ומה היא, זה מקום יין המשומר^[פח], לפי שכל כתב של ספר העליון שם שורה, ומשם יצאה התורה, ועל כן נקראת תורה שבכתב, וזהו שכתוב: "אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרְתֶם", להורתם ודאי^[פס].

תורה שבעל פה קיימת על תורה שבכתב

תורה שבעל פה, זו היא תורה אחרת שנקראת תורה שבעל פה, לפי שהיא קיימת על הפה ההוא שהיא התורה שבכתב^[צ].

משה היה יותר גבוה מכל נביאי האמת

לפיכך נתעלה משה בכל, על כל שאר נביאי האמת, שכתוב: "וְאֶתְנֶה לְךָ", לך דוקא.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף קצז ע"א

הנביאים היו נכנסים בתוך ענן וכך עלו לה'

"וַיֵּבֵא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֲנָן וַיַּעַל אֶל הָהָר וגו'", אמר רבי שמעון, הלא הקדוש ברוך הוא היה בהר סיני, וכתוב: "וּמְרָאָה כְּבוֹד ה' כְּאֵשׁ אֲכַלֶּת בְּרֹאשׁ הָהָר", איך יכול משה לעלות אליו, אלא כתוב במשה: "וַיֵּבֵא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֲנָן וַיַּעַל אֶל הָהָר", שנכנס תוך הענן כמי שמתלבש בלבוש, כן גם הוא נתלבש בענן ונכנס בתוכו, ובענן התקרב אצל האש והיה יכול להתקרב, אף כך אליהו, שכתוב בו: "וַיַּעַל אֵלָיו בְּסַעֲרַת הַשָּׁמַיִם" (מלכים ב' ב, יא), וכי איך היה יכול אליהו לעלות השמימה, והלא כל השמים אין יכולים לסבול אפילו כגרעון של חרדל מן הגופים שבעולם הזה, ואתה אמרת: "וַיַּעַל אֵלָיו בְּסַעֲרַת הַשָּׁמַיִם", אלא שנכנס בסערה ההיא ונתלבש בו באותו הסערה ועלה למעלה.

וזה הסוד נמצא בספרו של אדם הראשון, שאמר על דבר תולדות העולם, עתיד להיות רוח אחד שירד לעולם בארץ ויתלבש בגוף, ואליהו שמו, ובאותו הגוף יתעלה, ויתפשט מזה הגוף שישאר בסערה, וגוף אחר של אור יזדמן לו שיוכל להיות בין המלאכים, וכאשר ירצה לרדת לזה העולם יתלבש בזה הגוף שנשאר בהסערה, ובזה הגוף יתגלה למטה, ובגוף האחר יתגלה למעלה.

זיו הזוהר

פח. זה העולם הבינה. פט. מלשון ותהר לאה. צ. תורה שבעל פה נתיסדה על התורה שבכתב,

זוהר חלק א' פרשת נח דף סה ע"ב

הנשמות כשעולות למלכות נהנות שם מאור ז"א

בא וראה, כאשר הנשמות עולות למקום צרור החיים, נהנות שם מן הזיו של אספקלריא המאירה, שמופיע בה האור ממקום היותר עליון, ואם לא תתלבש הנשמה בזיו של לבוש אחר, לא תוכל להתקרב ולהסתכל באור ההוא.

נותנים לצדיקים בעולם הבא חלוקא דרבנן כדי שיוכלו ליהנות מהאור

וסוד הדבר, כמו שנותנים לנשמה לבוש שתתלבש בו שתוכל לעמוד בזה העולם, כן גם נותנים לה לבוש של זיו העליון שתוכל לעמוד בו בעולם ההוא, ולהסתכל בתוך אספקלריא המאירה ההיא, מתוך ארץ החיים ההיא, בא וראה, משה לא היה יכול להתקרב ולהסתכל במה שהסתכל, אלא כאשר נתלבש בלבוש אחר, ככתוב: **"וַיבֹּא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֲנָן וַיַּעַל אֶל הָהָר"**, ותרגומו במציעות עננא, ונתלבש בו כמי שמתלבש בלבוש, ובעבור זה, **"וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֶרְפֶּל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים"**, וכתוב: **"וַיבֹּא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֲנָן וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וָאַרְבָּעִים לַיְלָה"**, ויכול להסתכל במה שהסתכל.

וזה הלבוש של הנשמה שאמרנו, היינו מה שקוראים החברים, חלוקא דרבנן, שמתלבשים בעולם ההוא, אשרי חלקם של הצדיקים שגנזו להם הקדוש ברוך הוא הרבה טובות ותענוגים לעולם ההוא, עליהם כתוב: **"עֵין לֹא רֵאתָ אֱלֹהִים וּזְלַתָּה יַעֲשֶׂה לְמַחְפָּה לּוֹ"** (ישעיהו סד, ג), **"בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן"**.

רעיא מהימנא חלק ב' פרשת משפטים דף קיח ע"א

במלכות יש מושב ג' דיינים חסד גבורה, ותפארת שהוא המכריע, ונקרא דיין אמת

פתח רועה הנאמן ואמר, **"אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ"** (תהלים נא, יז), אדנ"י בהיפוך האותיות הוא דינ"א, ובשביל זה אמרו בעלי המשנה, דינא דמלכותא דינא, כל הדינים בשם הזה נידונים, בית דין של שלשה, כנגד ג' אבות, עמוד האמצעי הוא דיין אמת[צא], והוא הדיין לדון מצד השם אדנ"י, אשר שם הוא דיין אמת, ומצד השם אלהים נקרא שופט, ככתוב: **"כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט"** (תהלים עה, ח).

מפרט הדינים

מה הם הדינים, אחד לדון בנזקי שור, שני לדון בנזקי בור, שלישי לדון בנזקי אש, רביעי לדון בנזקי אדם, ואחריהם לדון בדיני ארבעה שומרים, שומר חנם, והשואל, נושא שכר, והשוכר, כנגדם עוד ארבעה דינים, דין חלוקת השותפים, דין חלוקת קרקעות, דיני עבדים ושפחות, דיני תובע ונתבע, בכמה מיני תביעות של חיוב ממון, וגזל ואבדה, או שמזיק לחברו או שהורגו.

זיו הזוהר זיו הזוהר הוא הזוהר המאיר את כל המדות והכחות הנפשיות והגופניות. ואין בה דבר שלא יהיה רמיזא באורייתא. צא. היינו מדת הרחמים ככתוב **"תתן אמת ליעקב"**

לעתיד ידונו את הס"מ ובת זוגו על כל הדברים

אדון הוא הקדוש ברוך הוא, לדון בהשם אדני"י כל מיני דינים לשפחה הרעה כי תירש גבירתה, שממנה כל נזקים נמצאים, שהם מלאכי חבלה, שמהם הן נשמות הרשעים, כמו שביארו בעלי המשנה, שנשמות הרשעים הן הם המזיקים שבעולם, אל אחר מזיק גזלן רשע, ובת זוגו היינו סם המות, שחייבים שבת ורפוי נזק צער ובושת להשכינה ובניה.

נזק צער ריפוי שבת בושת שיהיו צריכים לשלם לבני ישראל

שבת היינו ביטול תורה שבטלה מבני ישראל, ורפוי שגרמה להם שיהיו נרפים מדברי תורה, נזק שהזיקה להם בכמה נזקים של מלאכי חבלה, בעלי משחית אף וחימה, וצער, שהיו מצערים לכנסת ישראל בעבודת כוכבים ומזלות שקר שלהם, והיו אומרים, **"אֵיהָ אֱלֹהֵיךָ"** (תהלים מב, יא).

הגזלות שגולה הס"א

וכמה גזלות שגולה שפחה הרעה, שנאמר בה: **"גִּזְלַת הָעֲנִי בְּבִתְיָכֶם"** (ישעיהו ג, יד), כמה ברכות גזלה שפחה הרעה מהשכינה, בכבוד המס, ובכבוד כמה דינים משונים על בניה, וכמה קרבנות של בית המקדש שבטלה מהשכינה, ובושת של השכינה שנשארה ערומה מן ד' בגדי זהב, שהיו מאירים מן ארבעה טורי אבן ב"ב אבנים טובות, ומעיל בכמה זגים ורמונים, וארבעה בגדי לבן, שבהם היתה השכינה מתקשטת לפני המלך, זהו שכתוב: **"וְרֵאִיתָהּ לְזָכֹר בְּרִית עִוְלָם"** (בראשית ט, טז), וגזלה מן גברתה כמה מאכלים של קרבנות.

הס"מ צריך לשלם נזק של קרן שן ורגל

שור מועד זה בעל השפחה, שנכנס לקטרג לפני המלך רבונו, בארבעה אבות נזיקין שלו, שהם: עון ומשחית אף וחימה, שכולם מועדים לקלקל, בגוף שלו הרביץ על כלי המקדש, מזבח מנורה שלחן, ושאר כלים שרביץ עליהם ושברם, ובשן שלו טרף ואכל כל הקרבנות, מאכלי השלחן, והשאר שהם אמורים ופדרים ושירי מנחות רמס ברגליו, ובקרן שלו הרג כהנים ולוים, הרס הכל, חלל ממלכה ושריה.

בור זו לילי"ת

הבור זו נקבה הרעה לילי"ת, בבית שלה שהוא בית הסהר, תפסה להשכינה ובניה, בגלות שלה, ואסרה אותם בכמה שלשלאות, ידיהם מיהדק לאחור.

הבער ואדם המזיק

ההבער זו זונה שהיא הבער דהיינו אש, **"וַיִּצֵת אֶשׁ בְּצִיּוֹן"** (איכה ד, יא), אחר כך קם האדם בליעל הרשע, רביעי לאבות נזיקין, שנאמר בו, אדם מועד לעולם בין ער בין ישן, ושלח את בעירו, וטרף והשחית וגדע כרמים וגנים שבירושלים, והשחית הכל, רבון העולמים, אתה אמת ותורתך אמת, קומה ועורר בדינים עליהם.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קיד ע"א

ה' יִשְׁלַם לִסְמָא שְׁבִינֵי יִצְאוּ יִשְׂרָאֵל אֶל הַגְּלוּת

"וְכִי יֵצְאוּ אֲנָשִׁים" אלו מיכאל וסמא"ל, "וְנִגְפוּ אִשָּׁה הָרָה" זו כנסת ישראל, "וְיֵצְאוּ יְלָדֶיהָ" בגלות, "עֲנוּשׁ יַעֲנֵשׁ" זה סמא"ל, "כְּאִשֶּׁר יֵשִׁית עָלָיו בְּעַל הָאִשָּׁה" זה הקדוש ברוך הוא.

רעיא מהימנא חלק ב' פרשת משפטים דף קיז ע"א

שכר הדין דין אמת ועונשו להיפך

"לֹא תִטֶּה מִשְׁפָּט אֲבִינֶךָ בְּרִיבֹךְ", כל דייין שאינו דן דין אמת לאמתו, זה הוא כאילו השליט לסמא"ל בעולם, "וְתִשְׁלַךְ אֶמֶת אֶרְצָה" (דניאל ח, יב), והפיל לשכינה עמו, ומחזק את הגיהנם בת זוגו של סמא"ל עם סמא"ל, במקום דין אמת הוא מחזק שפת שקר, דין אמת היינו עמוד האמצעי, שפת שקר היינו גיהנם וסמא"ל.

ובשביל זה הדיין שיושב לדון, גיהנם פתוחה משמאלו, בת זוגו של סמא"ל, וחרב על צוארו, מלאך המות סמא"ל לאחורו ממעל לצוארו, וגן עדן פתוח לימינו, ועץ החיים פתוח לפניו על ראשו.

אם הוא דן דין שקר, משליט עליו מלאך המות ושוחט אותו, אחר כך שורפו בגיהנם, ואם דן דין אמת, הקדוש ברוך הוא מכניסו בגן עדן, ומטעים לו מעץ החיים, שכתוב עליו: "וְלִקַּח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי לְעֹלָם" (בראשית ג, כב), והוא נברא בהתורה שנאמר בה, "עֵץ חַיִּים הֵיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ" (משלי ג, יח).

רעיא מהימנא חלק ב' פרשת משפטים דף קיז ע"ב

שלא להטות דין

"מְדַבֵּר שֶׁקֶר תִּרְחַק וּגוֹ", מצוה זו להשוות הבעלי דינים, ולהתרחק מדבר שקר, שלא יאמרו משוא פנים יש בדבר, שהקדוש ברוך הוא נאמר בו: "אִשֶּׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד" (דברים י, יז), בסופי תיבות אחד, זה הדין צריך להיות כדמיון האחד, שהוא ה' אחד, שלא יקח שחד, ויהיה הוא בצורתו, להשוות בדין שני הבעלי דינים כאחד, ולא יטה דין לזה יותר מזה, אלא במשקל אחד, עד שיקבלו עליהם הדין.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קכא ע"א

ישראל יהיו ראשית תבואת ה'

"רְאִישִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמְתְךָ תָּבִיא בֵּית ה' אֱלֹהֶיךָ", מצוה זו להביא בכורים לבית המקדש, ישראל נמשלים לפרי העץ ולתבואה, שנאמר בהם: "רְאִישִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמְתְךָ וּגוֹ", וכך נאמר בישראל: "קִדַּשׁ יִשְׂרָאֵל לַה' רְאִישִׁית תְּבוּאָתָהּ" (ירמיהו ב, ג), לאחר לקיטתו מן הגלות עשורו, ויהיו נקראים קדש לה'.

בזכות שישראל עוסקים בתורה יורד שפע מזון לעולם

ועוד נקראים ישראל עץ הגדול והתקיף, ומזון לכולם בו, בהם התורה שהיא מזון למעלה, בהם תפלה שהיא מזון למטה [צב], ואפילו המלאכים אין להם מזון אלא על ידי ישראל, שאם לא היו ישראל עוסקים בתורה, לא היה יורד להם מזון מצד התורה שנמשלה לעץ, ככתוב: **"עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ"** (משלי ג, יח), ונמשלה לפרי העץ היינו המצות שבה, וכן גם נמשלה התורה למים ולאש, ולא היה יורד מים מלמעלה, והשמש שהוא אש לא היה יורד לבשל פירות העץ, אלא בשביל ישראל.

בזכות הצדיקים יצאו ישראל מהגלות

ובעבור זה נאמר בישראל: **"הַתְּאֲנָה חֲנֻטָּה פְּגִיחָה"** (שיר השירים ב, יג), אלו בעלי מצות, **"וְהַגְּפָנִים סְמֹדֵר נִתְּנוּ רֵיחַ"**, כאשר מתחילים לעשות תשובה, ומיד נאמר בישראל: **"קוּמִי לָךְ רַעֲיָתִי יַפְתִּי וּלְכִי לָךְ"** (שם) מן הגלות, **"בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן"**.

זיו הזוהר (מיכה ז, כ). **צב.** תורה ממשיכה שפע של מזון רוחני להנשמה, ותפלה ממשיכה שפע של מזון גשמי להגוף שלמטה, ולכך גם מזון למלאכי מעלה נשפע דייקא בכח התורה שעוסקים בה ישראל.

נחל לכיש 24/8 בית שמש
טל: 054-8436784

קבר רבי שמעון בר יוחאי ז"ע
אוהל הרשב"י

70,000 איש

**מתאחדים בקריאת הזוהר הקדוש
יחד שבטי ישראל, אנשים, נשים, וטף
כל לומד מתחייב לקרוא בכל יום 3 עמודים מהזוהר.
בכל חודש מסיימים לקרוא ביחד
אלף פעמים את הזוהר הקדוש**

**המצטרף יזכה לברכה מידי חודש
בציון של אוהל הרשב"י במירון
ומקבל שכר כנגד כולם - 70 מיליון סיומים של כל ספרי הזוהר**

להצטרפות נא להתקשר לטל: 03-5784413 פקס: 03-578-4480

מייל: AOEL612@gmail.com

יש לציין: שם ומשפחה, שם האמא, מקום הלימוד, עיר, טלפון
וכן את סוג הבקשה לברכה: זווג, פרנסה, זרע של קיימא, רפואה, שלום בית, וכו'

**שְׁעָרֵי שָׁמַיִם נִפְתָּח, וּמִיד לָנוּ יִרְוַח, לְהַחִישׁ לְגֵאֲלָנוּ כְּפִי שְׁהִבְטַח,
וּמְשִׁיחַ צְדָקֵינוּ לָנוּ יִשְׁלַח, וּבְאוֹ הַשְּׁלוֹם וְהַשְּׁלוּה וְהַשְּׁקֵט וּבְטַח**

מפעל הזוהר העולמי

סניף ירושלים

רחוב לייב דיין 19/1 ירושלים, 95181

טל: 02-9923264/0546839989

thelightofthezohar@gmail.com

להזמנות ספרי הזוהר

טפסים להצטרפות של 70,000 איש, סטים, ספרים,
עלונים - עברית ובאנגלית, שיעורים, דרשות, דיסקים, ועוד
בארץ ובחו"ל.

הרוצה לארגן דרשה בעירו ולהזמין את **כ"ק מרן אדמו"ר** שליט"א,

על מנת לחזק לימוד הזוהר הקדוש, נא להתקשר:

לר' יהושע גולדשטיין נ"י

טל: 02-9923264/0546839989

בנק הדואר 22251075

Mifal HaZohar Haolami

Jerusalem Branch - Yehoshua Goldstein

Leib Dayan 19/1, Jerusalem 95181

02-992-3264, 054-683-9989

thelightofthezohar@gmail.com

To order sets of the Zohar HaKadosh, Books, Booklets, CD's, and more.

To sign up for "The Light of The Zohar" English newsletter,

thelightofthezohar@gmail.com Send a message to

www.TheLightofTheZohar.blogspot.com Visit us on line at

www.Ha-zohar.info www.Ha-Zohar.com

To sponsor the English Newsletters for distribution all over the world,

Send your donations through Pay Pal: HazakWeematz@gmail.com

Or deposit into Chase Bank Account # 883 033 979 Routing # 322 271 627

All who bring merit to the many will merit to righteous children.

Bank HaDoar 22251075

בס"ד

שטר שותפות

יהודי יקר!!!

בס"ד זכית להיות שתף במאמצי הגאולה
 וללמוד זוהר הקדוש "יחד שבטי ישראל",
 להווי ידוע לך, שבשתי דקות לימוד זוהר ליום,
 אתה בן עולם הבא, וזוכה להיות מרואי פני המלך!

**ברצוננו להגיע לכל יהודי ויהודי באשר הוא שם!
 וזהו בגדר הצלת נפשות ממש! ובך משתבח הקב"ה בכל יום!**

בכמה שקלים ליום אתה נעשה שתף לרשב"י הקדוש,
 זוכה לשמירה והגנה לך ולמשפחתך ובכל משלח ידך.
 בא והטה שכם, למפעל הקדוש
 שכלו לשם שמים, לקירוב הגאולה ברחמים.

זכור המשיח בפתח!

וכל מי שיכנס בתוך תיבת ההצלה של הרשב"י, יזכה לסבת מגן!
 ולא יחוש ולא יפחד מהאויבים, מהטילים, ומכל מיני פגעים.

הרוח פולו שלך,

מן לרשב"י ותקבל פי אלה,

בברכת אלה המגן,
 מפעל הזוהר העולמי

אנא הושיטו ידיכם ומלאו את הטופס המצורף,

ושלחו בפקס: 02-9951300

לתרומות בפרטים אש"א: 054-8433385

ניתן לשלוח בפקס הנ"ל, שמות לתפלה וישועה:

וכן אפשר להתפלל וללמוד זוהר הקדוש לעלוי נשמות

תזכו למצוות ולחיים טובים!

בס"ד

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלבנים

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מספר חשבון											
בנק	סניף													

לכבוד בנק _____
 סניף _____
 כתובת הסניף _____

קוד מוסד		אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה		
4	7	6	9	5

אני/הח"מ (שם בעל/ החשבון כמפוע בספרי הבנק) מס' זהות _____
 רחוב _____ עיר _____ מיקוד _____ טלפון _____

- נתונים לכן בזה הוראה לחייב את חשבוננו ה"ל בסניפכם, בגין תרומה בסכומים ובמועדים שיומציאו לכם מדי פעם בפעם באמצעי מנגנון, ע"י "גן עדן התחתון" כמפורט מטה ב"פרטי ההרשאה".
1. ידוע לי/לנו כי:
 - א. הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה מפני/מאתנו בכתב לבנק ול"גן עדן התחתון" שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מכן ההודעה בבנק וכן, ניתנת לביטול ע"י הוראת כל דין.
 - ב. אהיה/נהיה רשאי/ם לכלול מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב.
 - ג. אהיה/נהיה רשאי/ם לכלול חיוב, לא יותר מתשעים ימים ממועד החיוב אם אוכח/נוכח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב ההרשאה, אם נקבעו.
 3. ידוע לי/לנו כי הפרטים שצוינו בכתב ההרשאה ומילויים, הם נושאים שעלינו להסדיר עם המוטב.
 4. ידוע לי/לנו כי סכומי החיוב ע"י ההרשאה זו, ויפיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לי/לנו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בגין חיובים אלה.
 5. הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב ההרשאה זה, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תהיה פגיעה חוקית או אחרת לביצועו.
 6. הבנק רשאי להוציאני/נו מן ההסדר המפורט בכתב ההרשאה זה, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, וידוע לי/לנו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה.
 7. נא לאשר לי/גן עדן התחתון" בספח המחובר לזה, קבלת הוראות אלו מפני/מאתנו.

מספר פעמים _____ מתאריך _____ עד תאריך _____
 פרטי ההרשאה _____
 חתימת בעל/י החשבון _____

אישור הבנק

לכבוד "גן עדן התחתון" (עפי" זוהר פי לך לך)
 רח' נחשוני 10 בית שמש 29099
 בית שמש

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מספר חשבון											
בנק	סניף													

קוד מוסד		אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה		
4	7	6	9	5

קבלנו הוראות פ _____ לכבוד חיובים בסכומים ובמועדים שיופיעו באמצעי מנגנון שתצוינו לנו מדי פעם בפעם, ואשר מספר חשבוננו/ם בבנק יהיה נקוב בהם, והכל בהתאם לפירוט בכתב ההרשאה.

רשענו לפינוי את ההוראות, ונפעל בהתאם כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, כל עוד לא תהיה פגיעה חוקית או אחרת לביצועו, כל עוד לא התקבלה אצלנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעל/י החשבון, או כל עוד לא הוצגו/ בעל/י החשבון מן ההסדר, אישור זה לא יפגע בהחייבותיכם כלפינו, לפי כתב השיפוי שנחתם על ידיכם.

בכבוד רב,

בנק _____
 סניף _____
 תתימה וחומתם הסניף _____
 תאריך _____